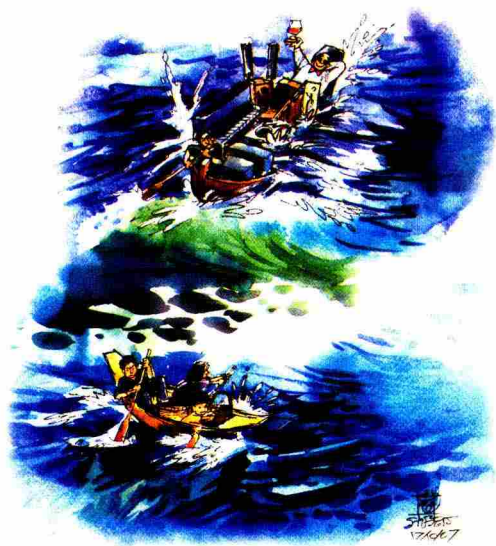

เฟรนด์ชิพ พอเพียง

นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

เฟรนด์ชิพพอเพียง
เปรียบเหมือนนาข้าวชั้น
เรือสีเล็ก ๆ
ไม่มรรทุกเกินกำลัง
ช่วยกันช่วยกันพา
ก็จะถึงปลายทาง
ปิดกับเรือที่มรรทุก
สิ่งฟุ่มเฟือยเกินจำเป็น
เมื่อมรสุมมา
ก็จมก่อนสีเล็ก ๆ

รวมผลงานการ์ตูนจากนักวาดการ์ตูนชั้นนำหน้าของไทย

ความพอเพียง หมายถึง...

ความพอประมาณ

ความมีเหตุผล

มีระบบภูมิคุ้มกันในตัว

ที่ดีพอสมควร

โดยมีเงื่อนไขสำคัญ คือ...

มีคุณธรรม ซื่อสัตย์

สุจริต แบ่งปัน

ใช้ความรอบรู้

รอบคอบ

ระมัดระวัง

ดำเนินชีวิตด้วย

ความเพียร

ความอดทน

มีสติ ปัญญา

และ รู้ รัก สามัคคี

เฟรชกรกิจ พอเพียง

นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

การ์ตูนเศรษฐกิจพอเพียงฉบับประชาชน

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ร่วมกับ สมาคมการ์ตูนไทย

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ธันวาคม ๒๕๕๐

จำนวน : ๕๐,๕๐๐ เล่ม

ISBN : ๙๗๘-๙๗๔-๙๗๖๙-๗๙-๙

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ยูเนียนอุลตราไวโอเร็ด จำกัด, ๒๕๕๐.

ดำเนินการผลิต : กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

โทร ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๑๓๐๓-๕ , ๒๔๐๗ โทรสาร ๐-๒๒๒๘-๒๘๕๖

www.nesdb.go.th

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์ยูเนียนอุลตราไวโอเร็ด จำกัด

๖๖/๑๘๐ ซอยลาดพร้าว ๘๐ (แยก ๑๑) ถ.ลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง กทม. ๑๐๓๑๐

โทร. ๐-๒๕๓๕-๕๓๓๑ โทรสาร ๐-๒๕๓๒-๗๘๗๗

คำนำ

เนื่องในวโรกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักในพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นล้นพ้น ที่ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำ **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** ไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติของสำนักงานฯ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป

ในโอกาสนี้ สำนักงานฯ ได้ร่วมกับสมาคมการ์ตูนไทย จัดทำหนังสือการ์ตูนเรื่อง **"เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน"** ขึ้น ด้วยความจงรักภักดี เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดจนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งเสนอตัวอย่างแนวทางการประยุกต์ใช้ทั้งในระดับบุคคลและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ชุมชน ธุรกิจเอกชน ฯลฯ ผ่านตัวการ์ตูน ด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัย

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ภาคส่วนต่างๆ เห็นคุณค่าและน้อมนำไปปฏิบัติใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย อันจะนำไปสู่ **"สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน"** ตามแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ธันวาคม ๒๕๕๐

สารบัญ

คำนำ	๓
บทนำ	๕
๑. บนเส้นทางต่างวิถี	๗
๒. อุ่นใจพอเพียง	๒๕
๓. วยใจหัวใจพอเพียง	๔๕
๔. โรงเรียนทอฝัน	๖๓
๕. ชุมชนเป็นสุข	๘๑
๖. ชีวิตที่เลือกได้	๙๙
๗. ออมทรัพย์ชุมชน	๑๑๗
๘. จังหวะก้าวที่พอเหมาะ	๑๓๓
๙. จุดเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ในใจฉัน	๑๕๑
๑๐. พอเพียงนำทางสู่มวลชน	๑๖๗
บทสรุป : ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้	๑๘๘

ปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง
เป็นแนวทางและวิถีปฏิบัติ
ที่ในหลวงพระราชทาน
ให้พลกนิกรชาวไทย
มากกว่า ๓๐ ปีแล้ว

พอเรียนจบผมจะศึกษา
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

จะได้เป็น
เกษตรกรหัวก้าวหน้า

อิม...
คนส่วนใหญ่มักจะเข้าใจผิดอย่างนั้น
จริงๆ แล้ว ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สามารถนำมาใช้ได้กับทุกคน
ทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ

เพียงแต่เรารู้จักใช้ชีวิต
อย่างพอประมาณ มีเหตุผล
และสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง

ที่สำคัญหมั่นหาความรู้
และมีคุณธรรมกำกับชีวิต

ถ้ายังไม่เข้าใจ การดูเล่มนี้ตัวอย่างวิถีชีวิต ทั้งระดับบุคคล
และองค์กรที่ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง

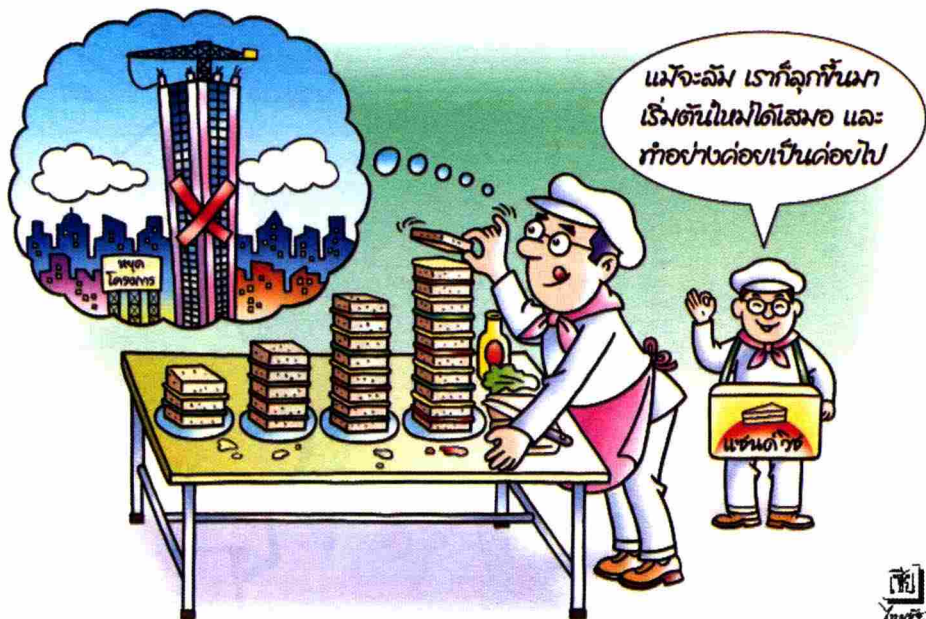

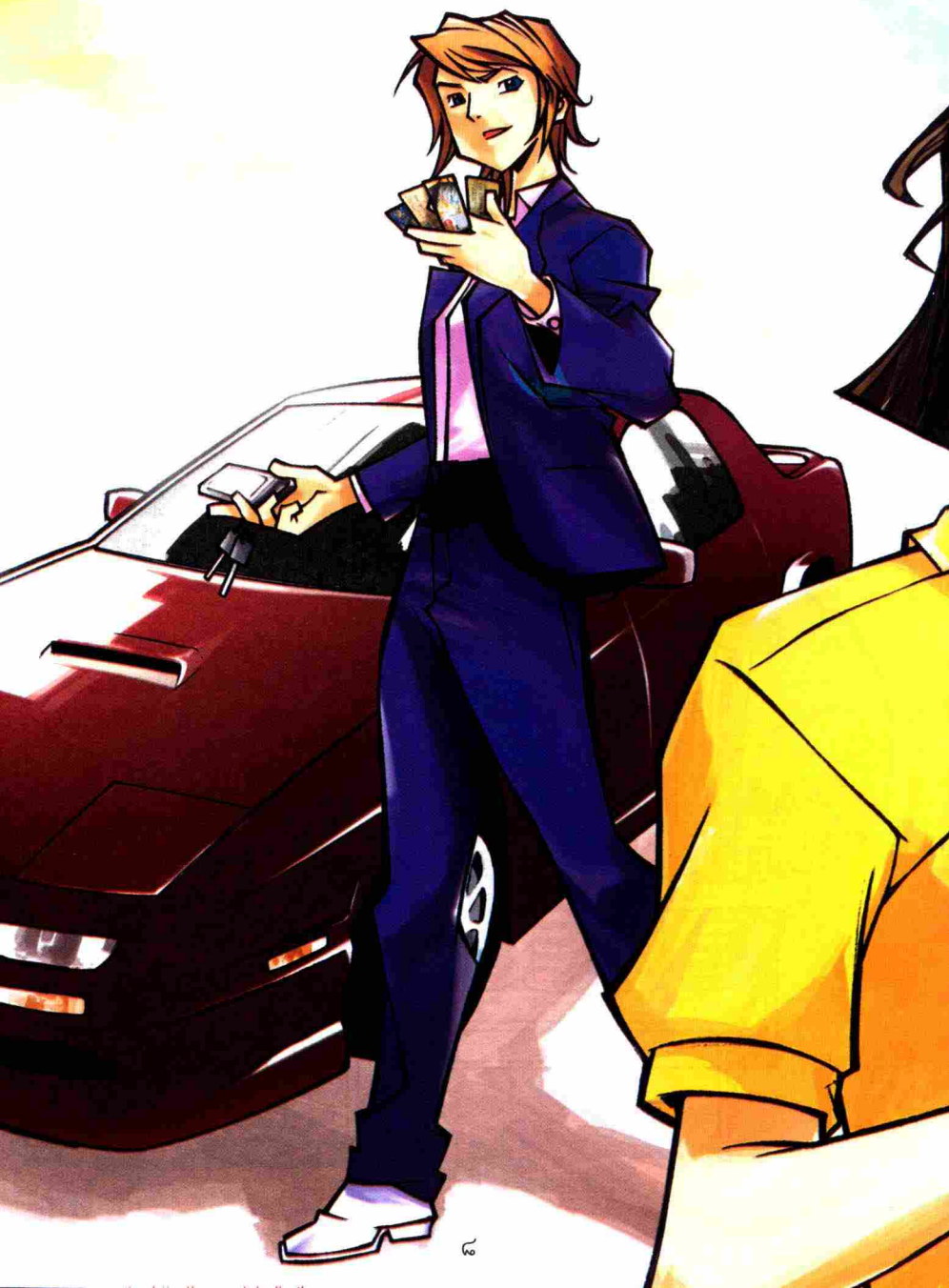
“...คนเราเมื่อมีความสามารถที่ดีเป็นทุนรอนอยู่ ก็จะไม่มีความย่อมนย่อมหาท่างสร้างตัวสร้างฐานะให้ก้าวหน้าได้เสมอ ข้อสำคัญในการสร้างตัวสร้างฐานะนั้น จะต้องถือหลักค่อยเป็นค่อยไปด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และความพอเหมาะพอดี ไม่ทำเกินฐานะและกำลัง หรือทำด้วยความเร่งรีบ... ผลที่เกิดขึ้นจึงจะแน่นอนมีหลักเกณฑ์ เป็นประโยชน์แท้และยั่งยืน...”

พระบรมราโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

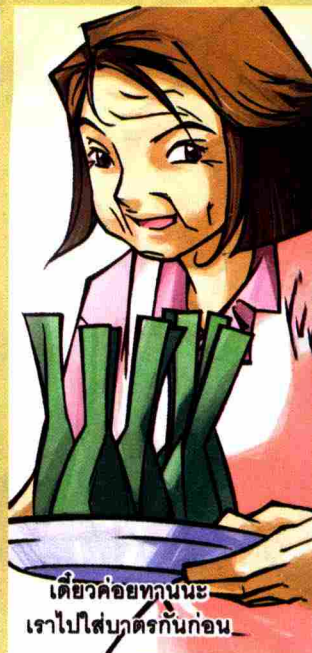
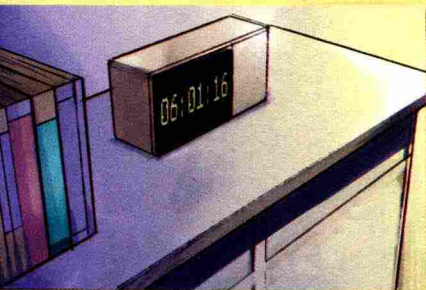

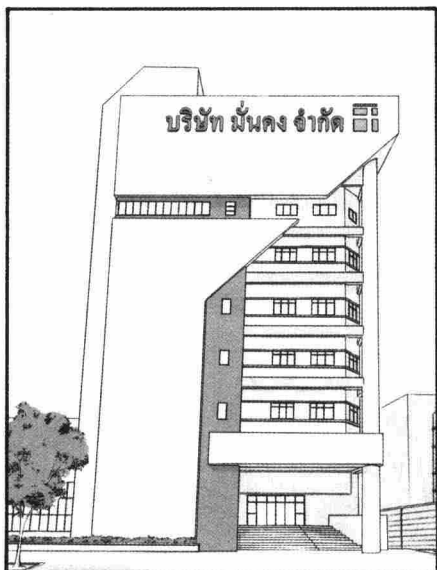
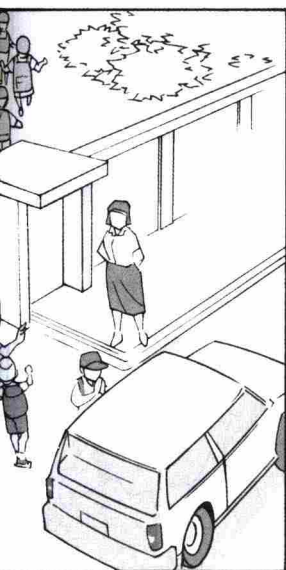
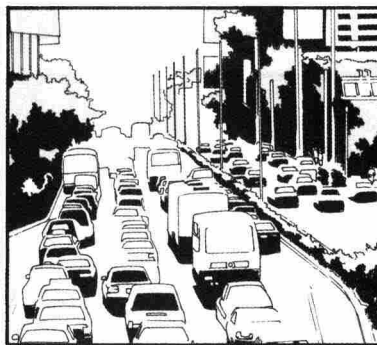

บนเส้นทางดวงใจ

โดย ชนธร ปรังศรีตรี
และทีมงานการ์ตูนไทยสตูดิโอ

อรุณสวัสดิ์ครับ

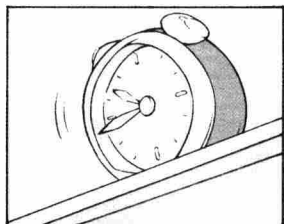
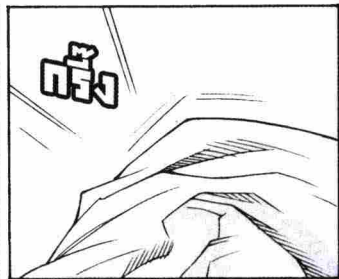
ผมมีขนม
มาฝากครับ

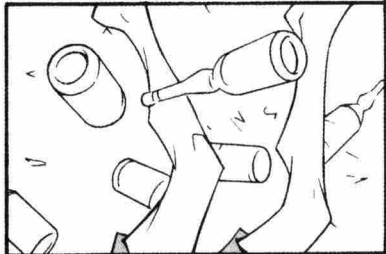

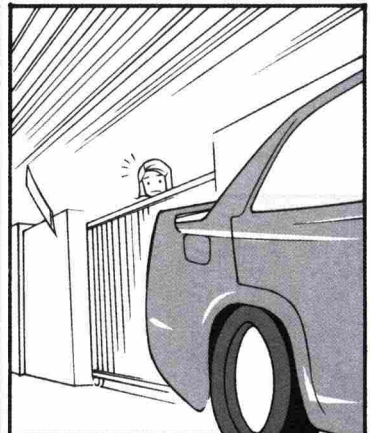
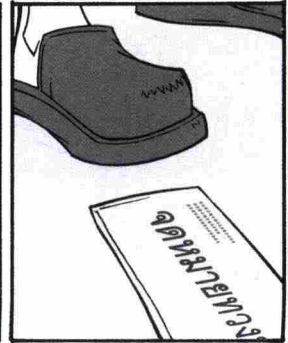
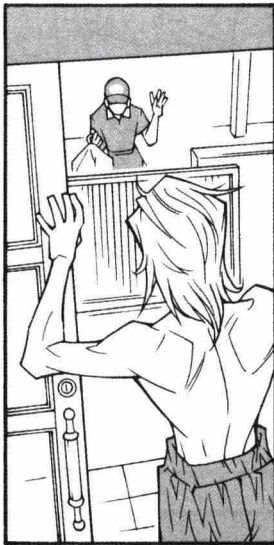
ผมขอตัวไปทำงาน
ก่อนนะครับ

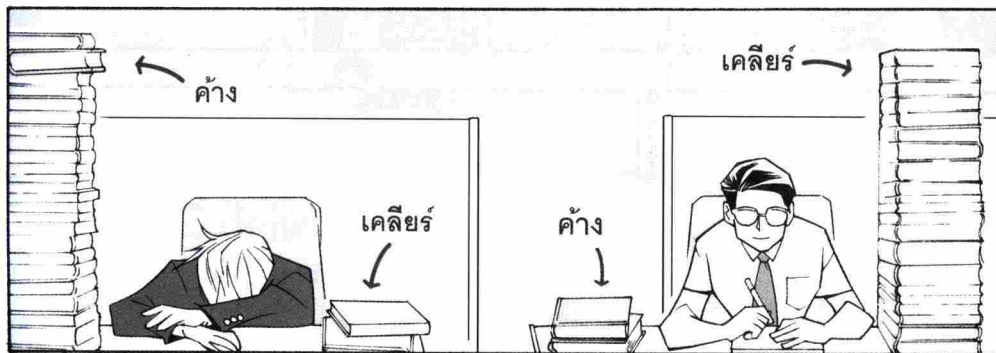
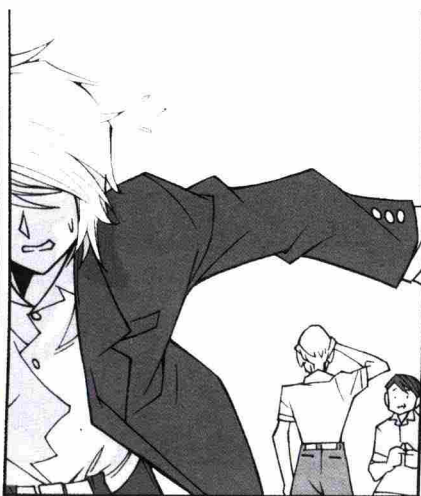

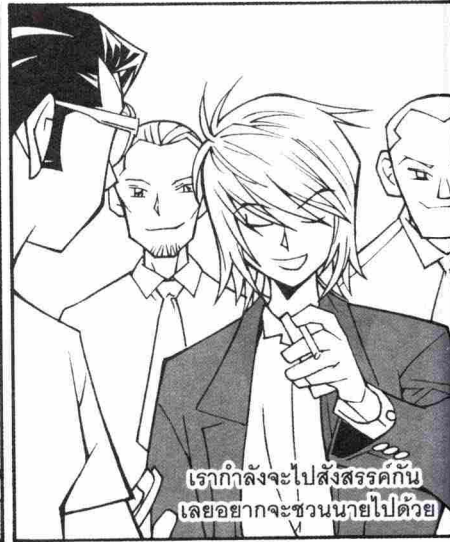
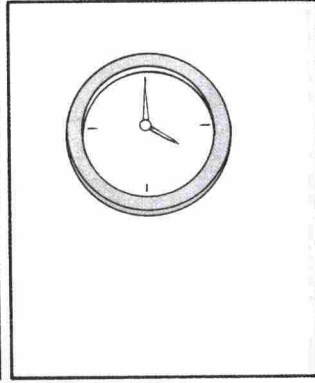
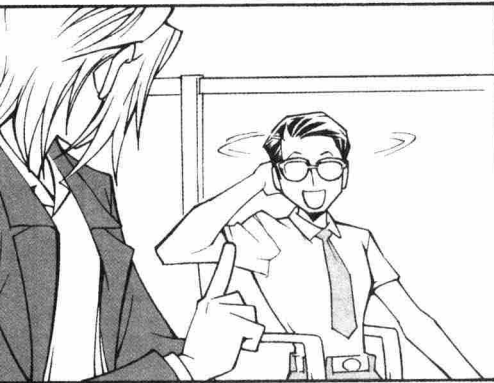
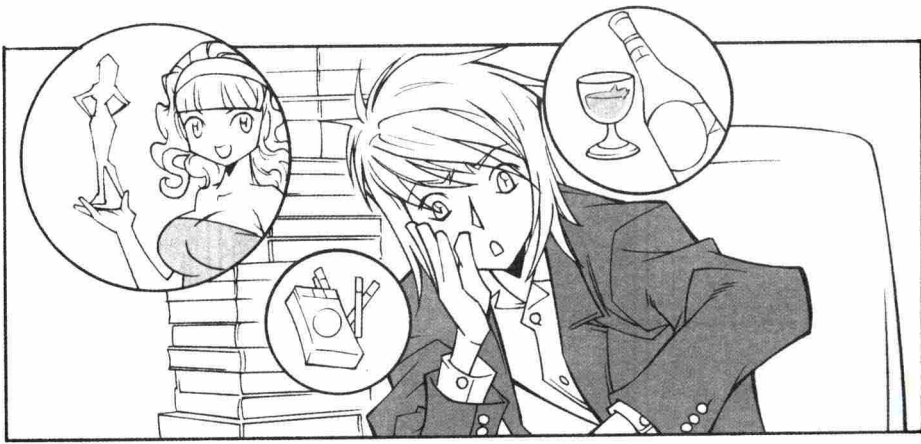
ตอนสายของวันเดียวกัน

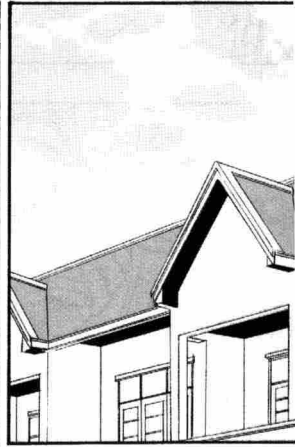
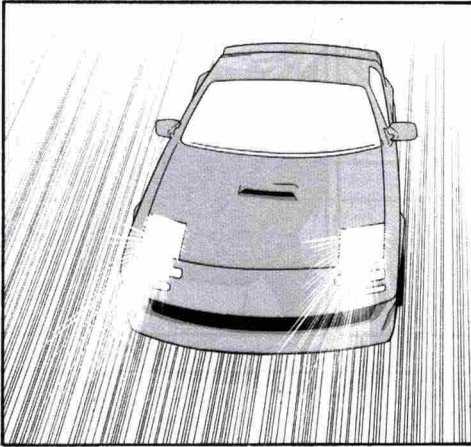

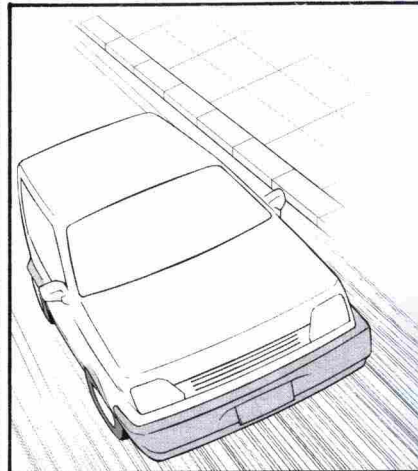
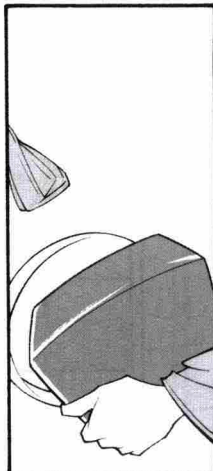
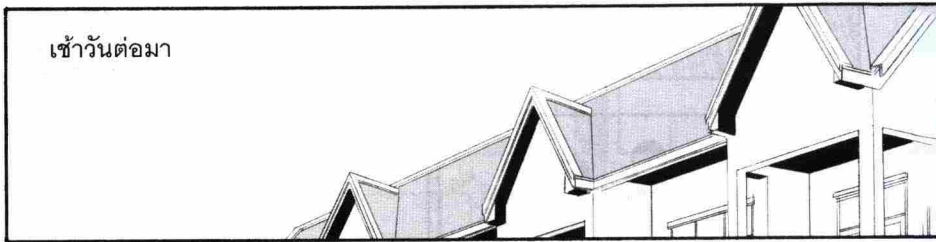

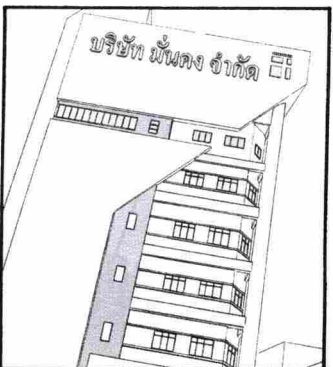
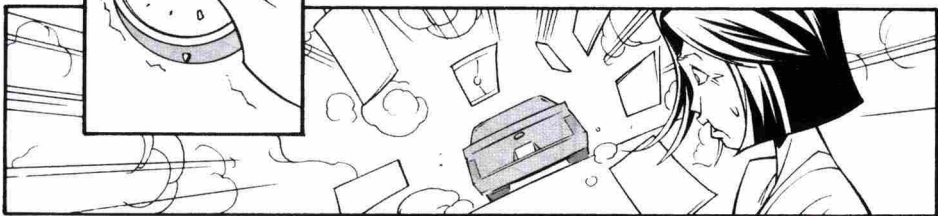
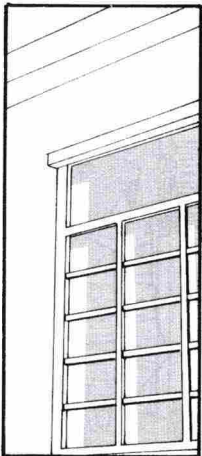

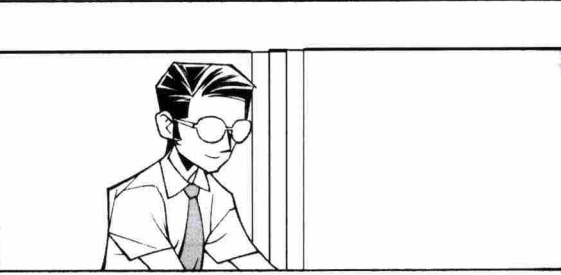

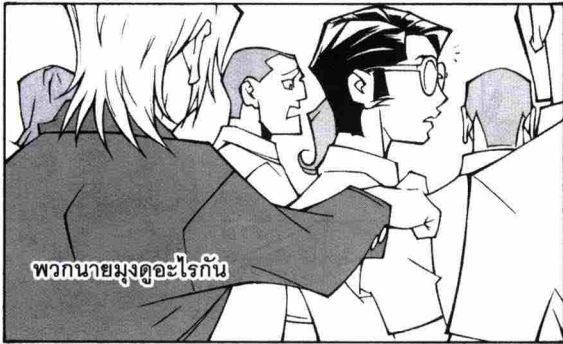
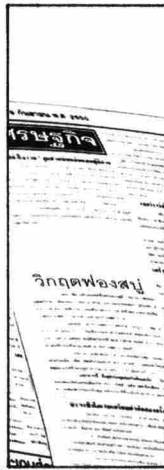

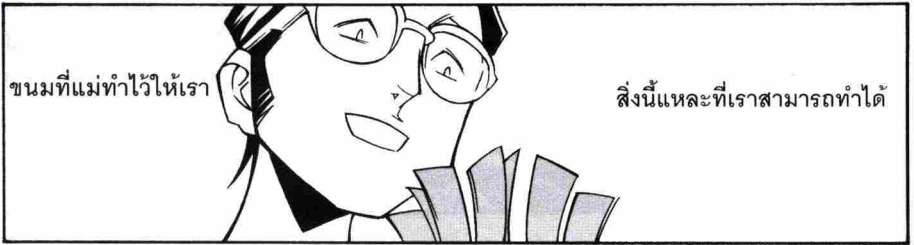

ไม่เป็นไรนะ งานน่าจะหาใหม่ได้
ขอเพียงลูกอย่าท้อ

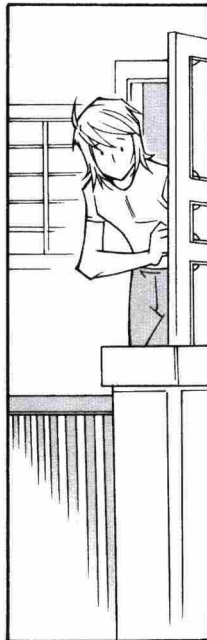
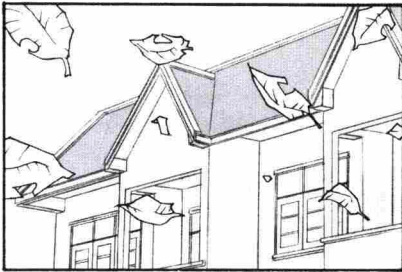

แม่ทำขนมที่ลูกชอบ
เอาไว้ให้แน่ะ

ขนมที่แม่ทำไว้ให้เรา

สิ่งนี้แหละที่เราสามารถทำได้

คนพวกนี้มาต่อแถว
รอซื้ออะไรกัน

นี่คือวิถีทางที่บิดาแห่งปวงชนชาวไทย
มอบให้คนไทยทุกคนไว้
เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

“วิถีแห่งความพอเพียง”

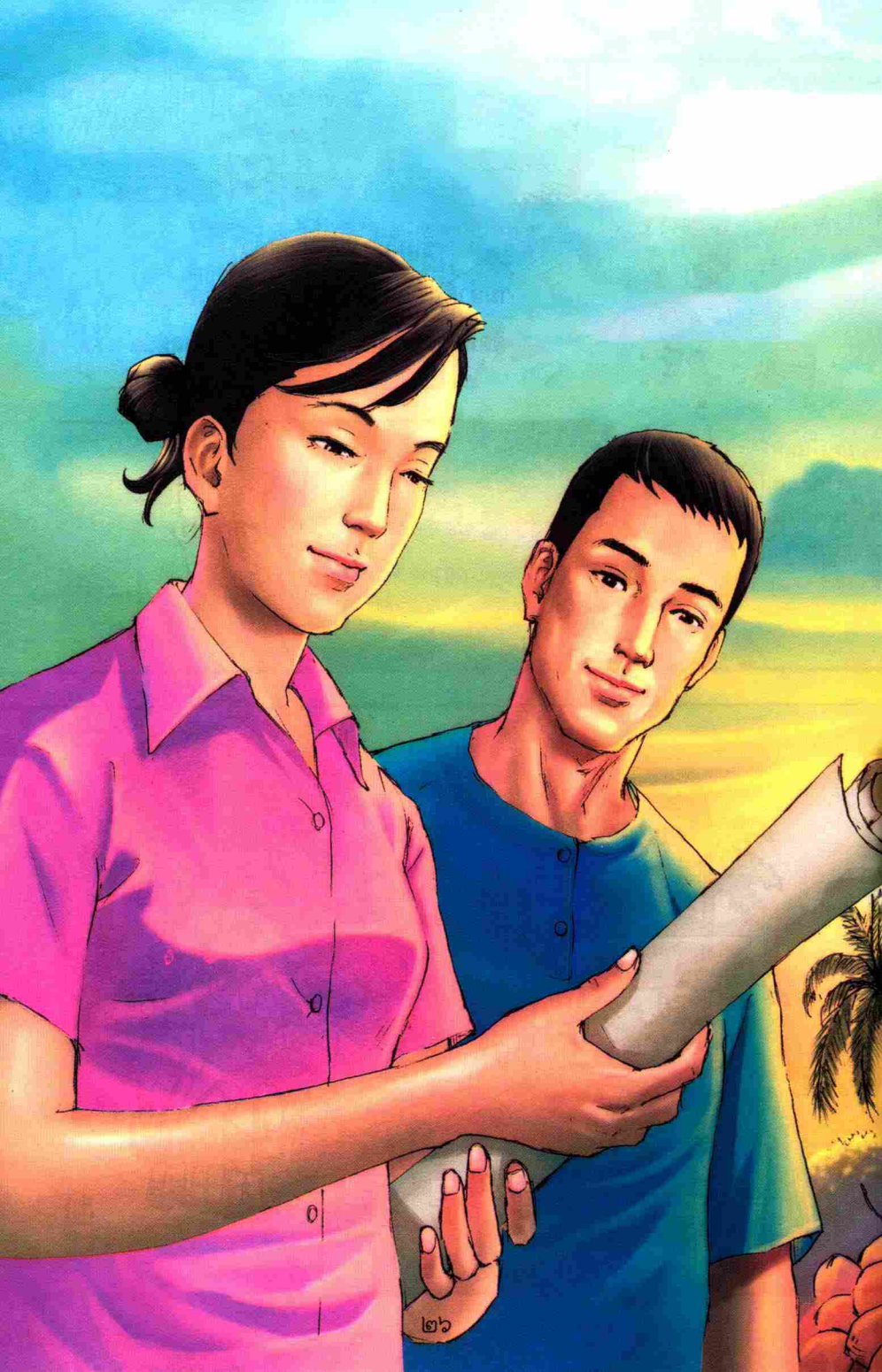
“...ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น เริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อน ด้วยวิธีการที่ประหยัด ระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญให้ค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับ ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและประหยัดนั้น ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลว และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์...”

พระบรมราโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๑๗

อันไ ใน พอเพียง

โดย จีรพงษ์ ศรนคร

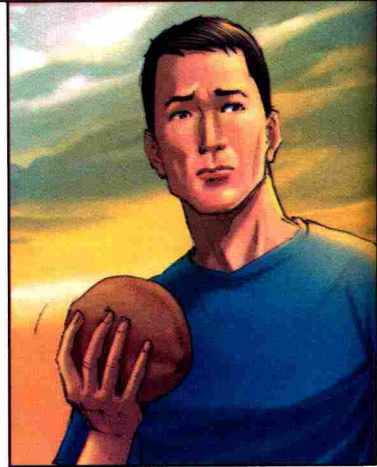

จริงเหรอเจ้
ถ้าฉันสั่งมะพร้าวเพิ่ม
เจ้จะลดราคาให้ฉัน
อีกเหรอ

ดีจังเลย
เท่ากับว่าฉันได้
ของแถมเป็นคั้หนรถ
เลยนะ

ตอนแรกพี่ห่างบอกให้เลิก
ขายแต่มะพร้าวในสวนอย่างเดียว
ก็พอ แต่เจ้ฉันอยากลองอีกสักตั้ง
ชอบใจเจ้มากเลยนะ

นี่น้อย พักหลังนี้
เจ๊แกส่งมะพร้าวมาให้เรา
ลูกเล็กบ้างใหญ่บ้าง
ปนกันมานะ

เธอ...
เดี๋ยวยังง
น้อยคุยกับเจ๊
ให้แล้วกัน

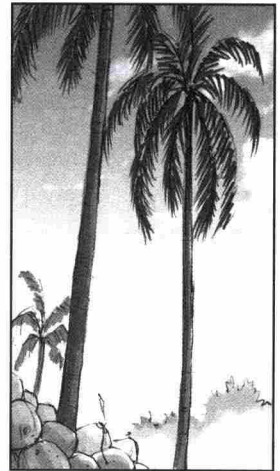

น้อย ที่รู้สึกว่าคุณนี่
เราเริ่มซัดเนื้อแล้วนะกับ
ธุรกิจ โรงมะพร้าวนี้

พี่หง่า...!
เลิกกลัว
ได้แล้วนะ

ทำธุรกิจ
เขาไม่ใช่ความรู้สึกกัน
ไม่งั้นน้อยก็ต้องรู้สึก
ได้สิว่าเรากำลัง
จะรวบ!!

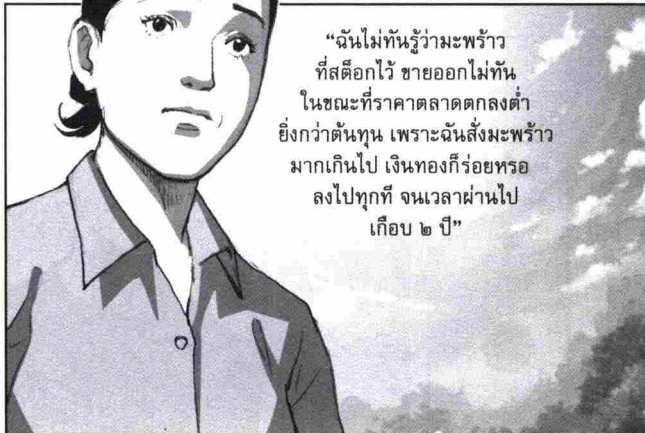
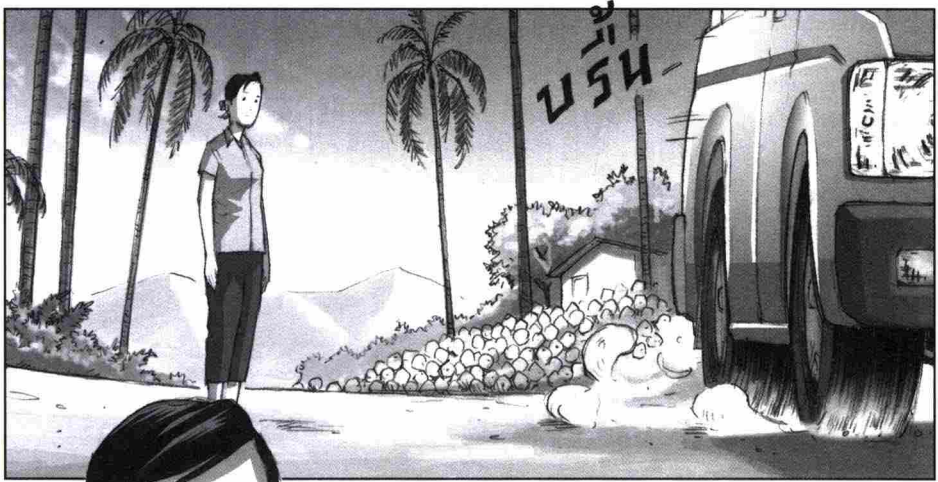

เอางี้แล้วกัน
ถ้าน้อยอยากทำต่อ
ก็ทำ สู้กันนะ

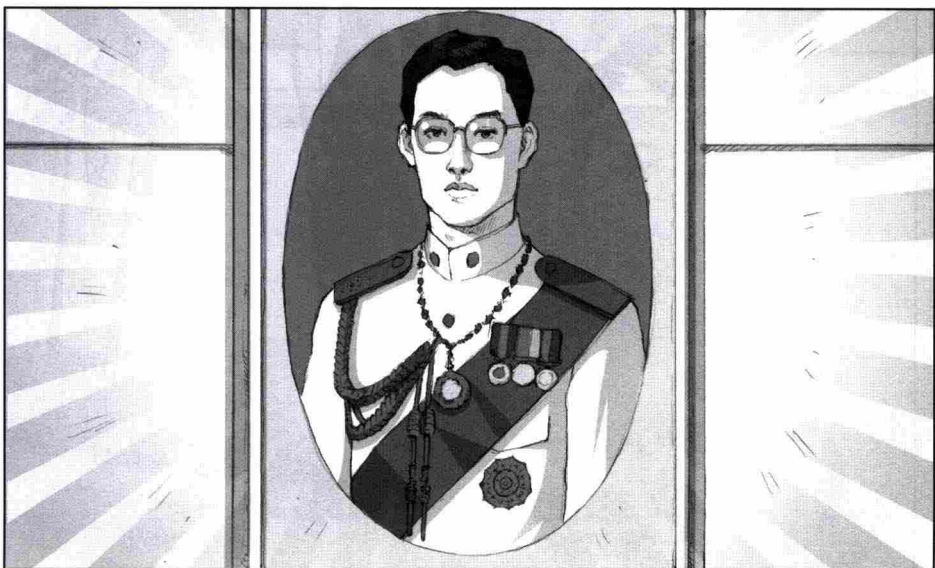
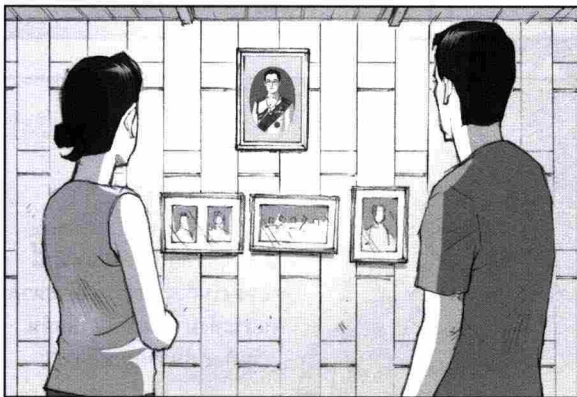
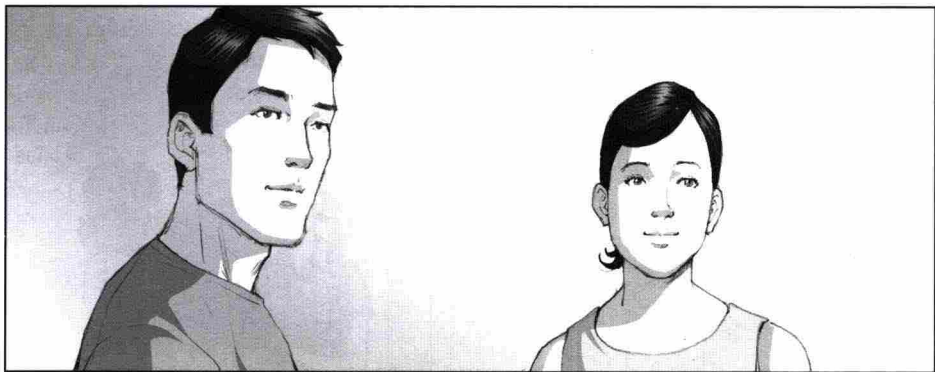
มันก็ต้องสู้อยู่แล้ว...!
เงินสี่แสนที่เราที่มีลง
หมดแล้ว ถึงทำมา ๔-๕ ปี
กำไรมันไม่ได้ เงินมันก็ยัง
ไม่หายไปไหน!

ทำไมต้อง
วุ่นวายกันด้วย
ชอบทำให้เสีย
กำลังใจ
พี่หง่านี้

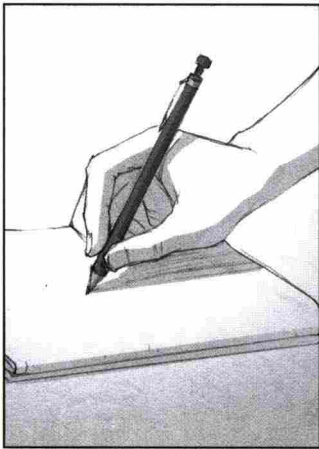
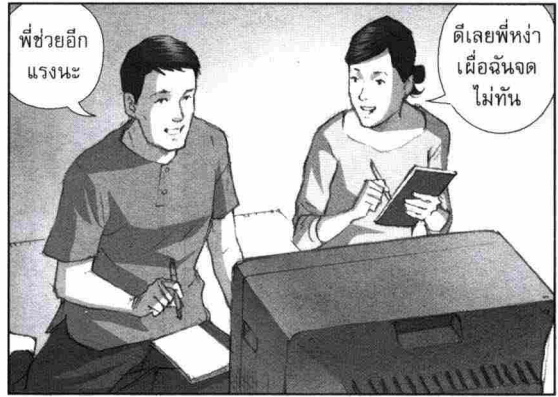

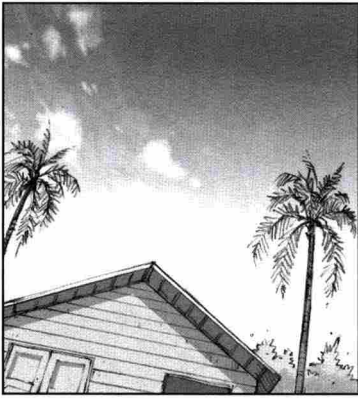

“เช้าวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ นี้ไม่เหมือนทุกเช้า เป็นเช้าที่มีพลังความหวังสำหรับฉัน”

“เท่าที่ฉันเข้าใจ
ไม่ว่าถูกหรือผิด
เราทำสวนแบบใหม่
ปลูกอะไรก็ตามที่เรากินได้
ขายได้ คำนวณระยะเวลา
เก็บกินเก็บขายให้มัน
ต่อเนื่องกัน”

“ลดการล้มมะพร้าวลงเหลือแค่ที่ละคันรด”

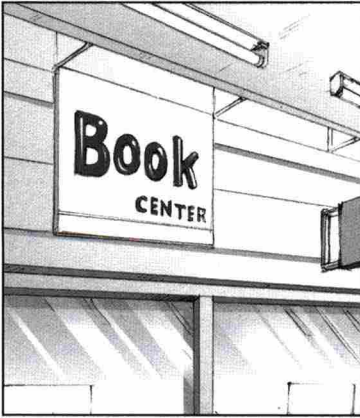
“เทียบ
สิ่งของแค่นี้ก่อน
ถ้าขายหมดแล้ว
จะสั่งเพิ่มนะ”

“ฉันสบายใจ
ขึ้นเยอะเลย
พี่ง่า”

“เราค่อยทยอย
ใช้หนี้ที่ยืมเขามา
ต่อไปชีวิตเรา
ก็จะกลับมา
เหมือนเดิม”

“พี่เห็นน้อยมีความสุข
พี่ก็ดีใจด้วยนะ”

จะให้ฉันไปแทน
ผู้ใหญ่เธอ...
ด้วยความยินดี
เลยละ

เรา
เวลานี้มา
๕ ปีแล้ว

สวัสดี
ผู้เข้ารับ
การอบรม
ทุกท่าน
ครับ

ขอให้เข้ารับ
การอบรมลงดู
ที่กระดานนะครับ

วัตถุประสงค์ของวันนี้
.....
.....
.....
.....

เป้าหมาย
แนวทางเศรษฐกิจ
พอเพียงนั้น
มีอะไรบ้าง
เรามาดูกัน

“ฉันตั้งใจจดให้ได้ทุกๆ ถ้อยคำ
ที่บรรยาย แล้วฉันก็เริ่มเข้าใจว่าทุกอย่าง
ที่ฉันขาดคือ คำว่าเศรษฐกิจพอเพียง
ฉันขาดความพอเพียง”

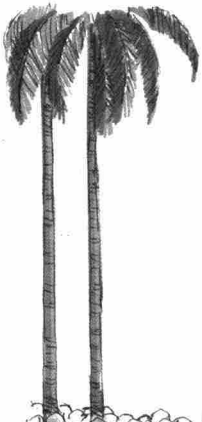
“ฉันขาดความพอประมาณ
เป็นชาวสวนมะพร้าวก็พออยู่พอกินดีอยู่แล้ว
ก็มาทำโรงมะพร้าวทั้งที่ตัวเองไม่ถนัด
ฉันไม่ประมาณตน”

“ฉันขาดเหตุผล
ฉันเชื่อคนง่าย ฉันไปตาม
กระแสน เขานิยมทำโรงมะพร้าว
ฉันก็ทำบ้างไม่คิดหาเหตุผลว่า
อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ
และอะไรที่เหมาะสม
กับตัวเอง”

“ฉันทัดภูมิคุ้มกัน

ฉันใช้เงินสี่แสนที่มี ลงทุนจนหมด
ถ้าเก็บเงินก้อนนี้ไว้บ้าง ก็ยังมีเหลือ
เพื่อกันความเสี่ยงให้กับครอบครัว
ทุกอย่างก็คงจะดีกว่านี้”

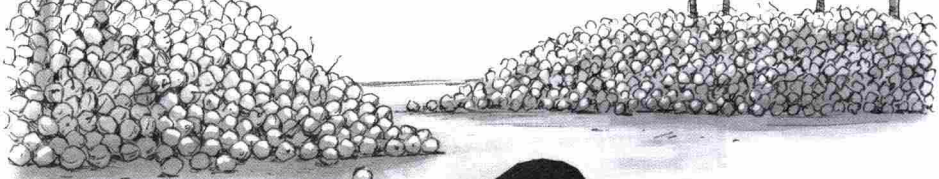

“ฉันทัดความรู้

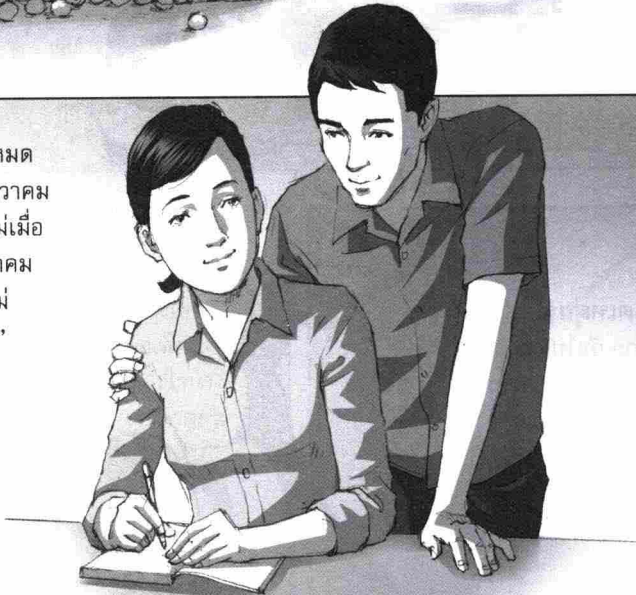
ฉันทำธุรกิจโรงมะพร้าวทั้งที่ไม่รู้จัก
ธุรกิจนี้ดีพอ สิ่งมะพร้าวที่ละมาก ๆ
มากกว่าความต้องการของคนซื้อ ไม่เคยนับ
มะพร้าว ไม่รู้ว่าเขาต้องทำบัญชี ถ้ามแต่ว่า
ได้กำไรกันเท่าไรแต่ไม่เคยถามเขา
ว่าขาดทุนเท่าไร”

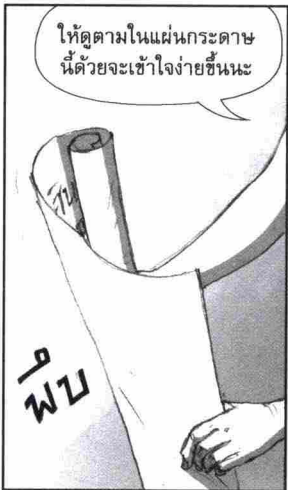
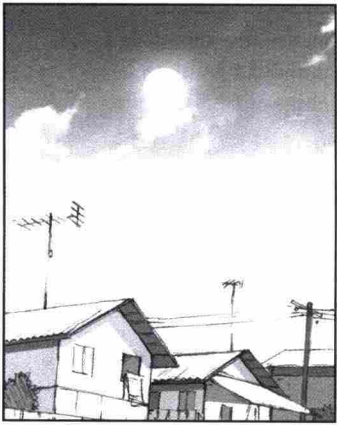
“ฉันทัดคุณธรรม

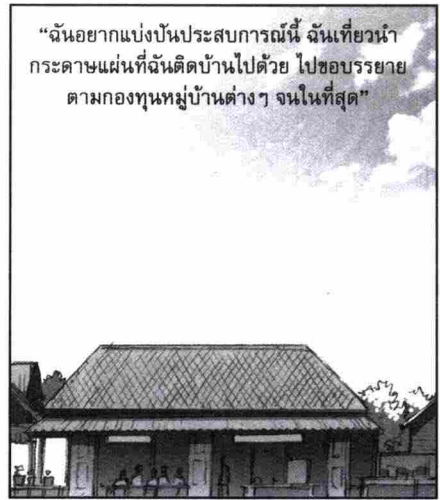
เพราะนึกถึงแต่ตัวเอง จนถึง
ขนาดจะเอาที่ดินมรดกตกทอด
ของสามีไปขายเพื่อทำธุรกิจ
ฉันทโลกและชาติสติ”

“ฉันเริ่มรู้ทั้งหมด
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม
และเริ่มต้นใหม่เมื่อ
วันที่ ๕ ธันวาคม
ฉันเกิดใหม่
แล้วจริงๆ”

ฉันก็ได้พบกับ
สังคมและชุมชน
พอเพียง

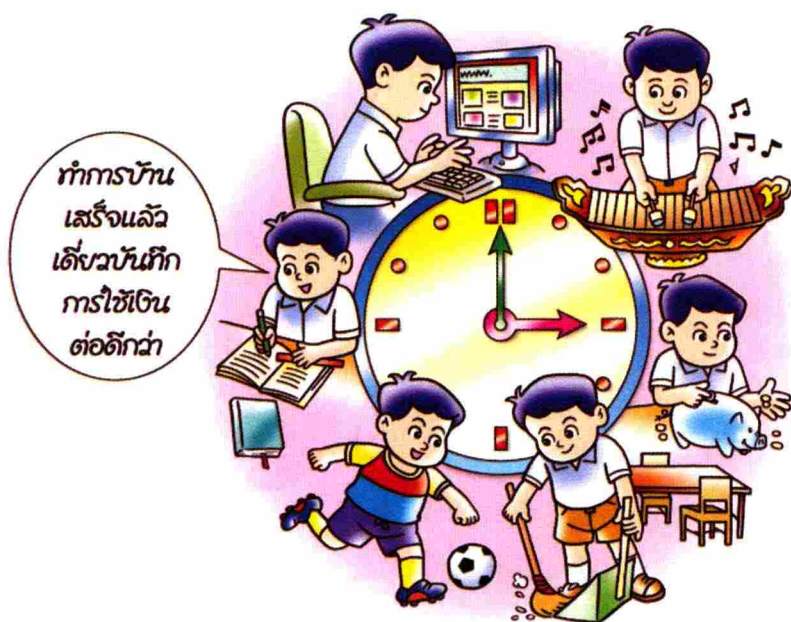

“...เศรษฐกิจแบบพอเพียงนี้ ขออย่าว่าเป็นการทิ้งเศรษฐกิจ หรือ ความประพุดติ ที่ทำอะไรเพื่อให้เกิดผลโดยมีเหตุและผล คือเกิดผลมันมาจากเหตุ ถ้าทำเหตุที่ดี ถ้าคิดให้ดีให้ผลที่ออกมาคือสิ่งที่ติดตามเหตุการกระทำก็จะเป็นการกระทำที่ดี และผลของการกระทำนั้น ก็จะเป็นการกระทำที่ดี ดีแปลว่ามีประสิทธิผล ดีแปลว่ามีประโยชน์ ดีแปลว่าทำให้มีความสุข...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๓

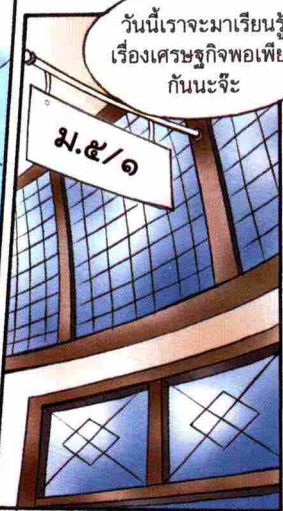
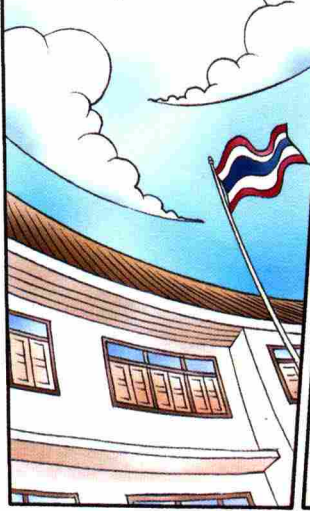

จยใสหใจพอเพียง

โดย.จิรพันธ์ ยืนยงพัฒนากิจ

วันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกันนะจ๊ะ

ใครพอจะรู้จักความหมายของปรัชญานี้บ้างเอ่ย?

ทราบครับ! เก็บเงินไว้ไม่ยอมใช้จ่ายครับ

กินให้น้อยไม่เที่ยวเลยคะ

ไม่ใช่จ๊ะ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ที่สำคัญต้องมีคุณธรรมและความรู้ด้วยนะ

ครอก~ ครอก~ ครอก~

แล้วพวกเราจะนำมาใช้ได้อย่างไร?

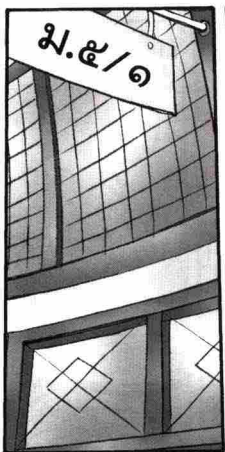
อย่างการศึกษาเล่าเรียนแบบพอเพียง เราต้องรู้จักวางแผนการเรียนอย่างพอประมาณ กับศักยภาพของตัวเอง หรือการใช้จ่ายเงินแบบพอเพียง เราต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินให้ดีให้พอเหมาะ กับศักยภาพของตัวเองเป็นต้นจ๊ะ

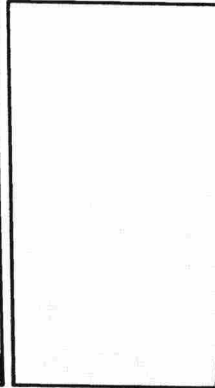

แต่สงสัยพวกนี้ คงจะนอนไม่พอเพียงอะ

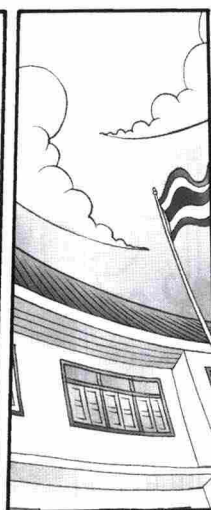
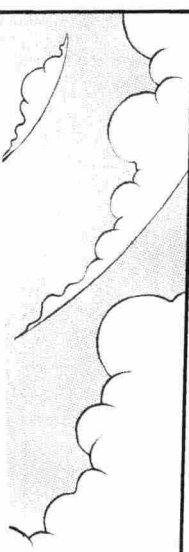
เห็นเป็นแบบนี้ทุกวันเลย

บันทึกของผมไม่มีอะไรมากหรือครับ
อย่างวันก่อน..ผมก็พยายามค้นหาสูตร
เพื่อจะพิชิตเกมออนไลน์ใหม่ๆให้ได้

เมื่อคืน
ก็พยายามคุยกับสาวๆ
ให้ครบทุกคนไม่ล่าเอียง

การทานอาหาร
ก็จะเลือกที่อร่อยไม่เกียจราคา
เพราะพอรวย

แจ๊ค...!!

เอาล่ะพอได้แล้ว
ไปยืนตรงนั้น
!!

เอาหนึ่ง
มาพูดบันทึก
ให้ทุกคนฟังซิ

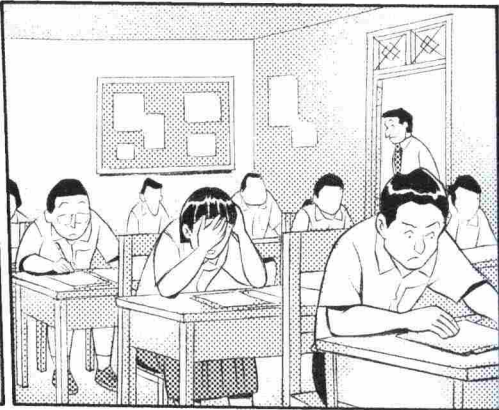
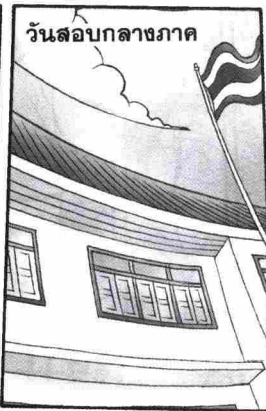
ครับ

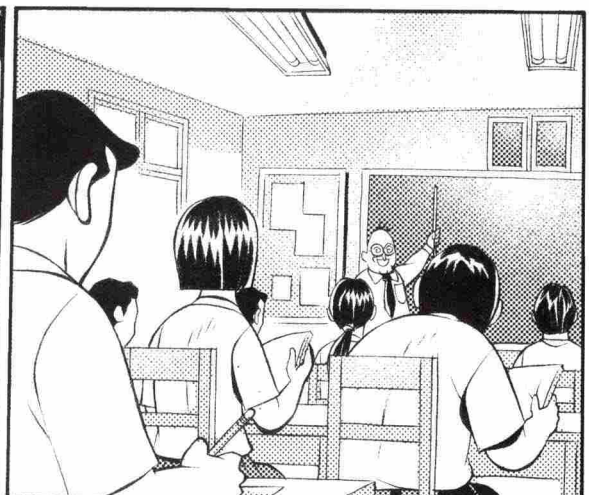

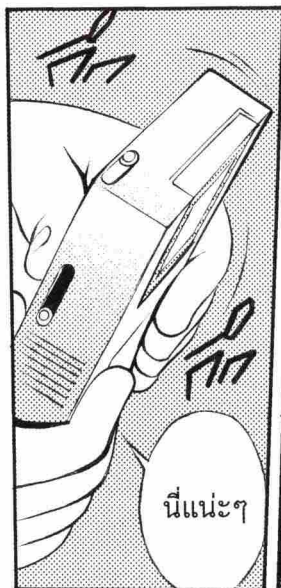

จบ..

“...เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคง
ของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือน ตัวอาคารไว้นั่นเอง
สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืม
เสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป...”

พระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

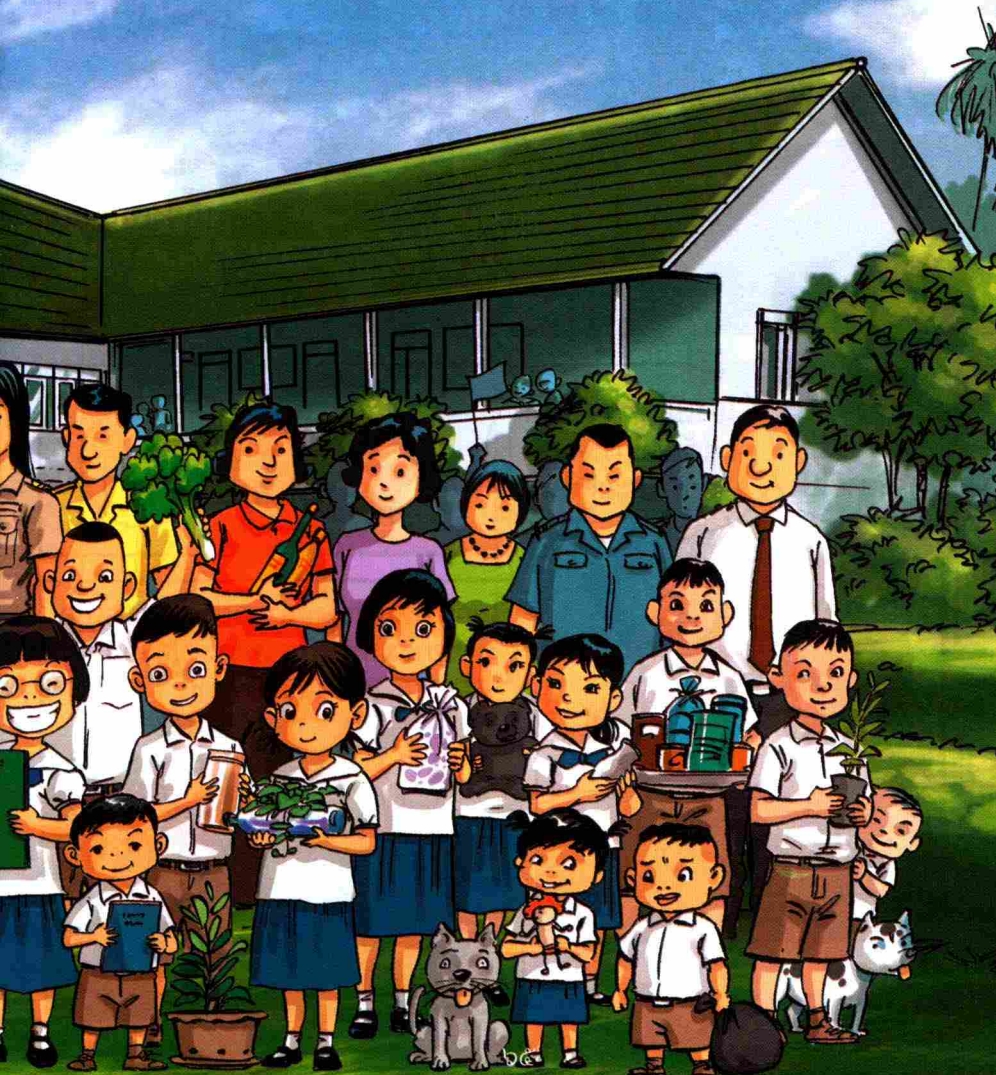
จากวารสารชัยพัฒนา ฉบับประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒

โรงเรียนทอฝัน

เรื่องศักดิ์ ดวงปลา

ตั้งใจเรียน
นะลูก โตขึ้น
จะได้เป็นคนดี
มีความรู้

มีความรู้
แล้ว
มันดียังไง
ครับพ่อ

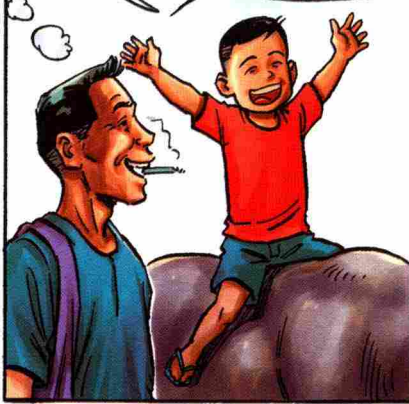
จะได้มีงานทำ
เลี้ยงครอบครัว
ได้

แต่ผม
ชอบเป็นชาวนา
ชอบขี่ควายเล่น
สนุกจะตายไป

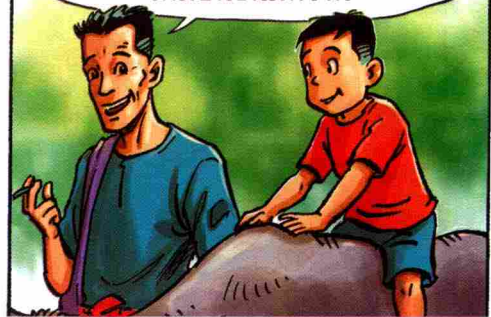
เอ็งเป็นชาวนาก็ได้
แต่ต้องมีการศึกษา
ขยันและอดทน

ว่า...
น่าเบื่อ

โลกนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างแสนน่าเบื่อ
ยาขมก็น่าเบื่อ เพราะไม่อร่อย
เหมือนขนมหวาน

ความขยันหมั่นเพียร
ก็นำเบื่อ เพราะไม่สุขสบาย
เหมือนนอนตีพุงเล่น

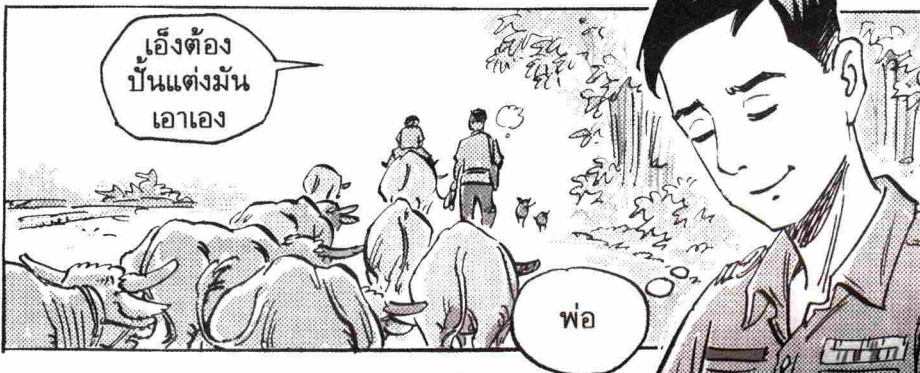
แต่ยาชม
ช่วยรักษาใช้
ส่วนความขยัน
หมั่นเพียรจะทำให้
พบความสำเร็จ
สุขสบายใน
อนาคต

พ่อคิดว่า
อนาคตของผม
จะเป็นยังไง

อนาคตของใคร
ก็ของมันสิลูก

เอ็งต้อง
ปั้นแต่งมัน
เอาเอง

พ่อ

ก็ไอ้ก้อนี่สิ
ครับครู มัน
เหยียบแปลงผัก
ของผมซะละเลย

ก็กูบอกแล้วไง
ไม่ได้ตั้งใจ
ใครจะมีตาหลัง
มองเห็น

ไม่เห็นแล้วทำไม
เหยียบบูกวะ
มึงอิจฉาที่ผักก
งามกว่าละสิ

กูไม่ใช่พวก
ซีอิจฉาเว้ย

อิจฉา กูรู้
มึงกลัวว่ากูจะได
คะแนนเยอะกว่า

ไอ้ดำปากเสีย
มึงมาชกปาก
กันอีกมา

ได้เลยไอ้ซีอิจฉา
กูไม่กลัวมึง
หรอกเว้ย

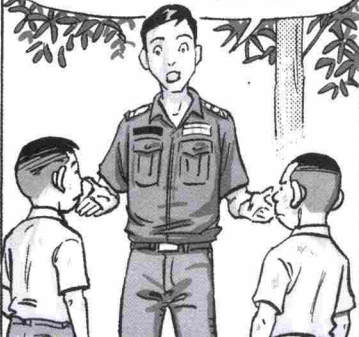

เดี๋ยว ๆ
หยุดก่อน

นี่ต่อหน้า
ครูนะ ยังจะ
ทะเลาะกันอีก

โรงเรียนเดียวกันแท้ ๆ
แถมยังเรียนห้องเดียวกัน
เสียด้วย ไม่รู้จักใคร
ปรองดองกันซะเลย

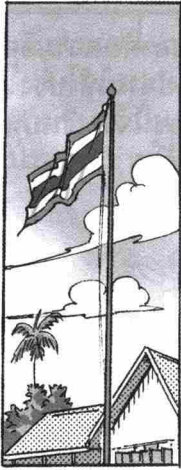

อีกอย่าง เราไม่ควรขึ้นมึงกู
หรือพูดคำหยาบใส่กัน
ต่างฝ่ายต่างว่ากัน เรื่องเล็กก็
เป็นเรื่องใหญ่

เล่ามาซิ
ยังงั้นต่อ

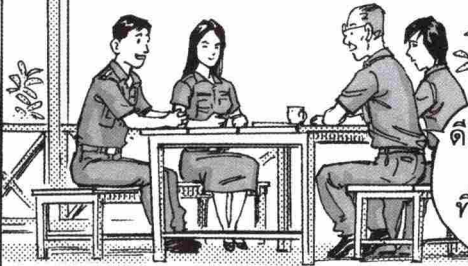

แล้วผมก็ให้พวกเขา
รับผิดชอบแปลงฝึกร่วมกัน
ทำหน้าที่ให้เสมอกัน

อีกอาทิตย์ต่อมา
ก็เห็นหัวเราะหัวใคร
เข้ากันได้ดีเลยครับ
ครูใหญ่

ดีมากครูสมประสงค์
ผมเห็นด้วยเลย
ที่ให้เด็กรับผิดชอบ
งานร่วมกัน

เป็นการทำโทษเด็กแบบ
ยิ่งที่เดียวได้นกหลายตัว
การให้เด็กได้ทำงานร่วมกัน
ช่วยกัน ทำให้ความเป็นเพื่อน
แน่นแฟ้นขึ้น ได้ทั้งฝึกสวย ๆ
ได้ทั้งมิตรภาพ

แล้วเด็กสองคนนี้ก็เป็นที่โจกห้อง
ชะด้วยนะครับ มีเรื่องระทอระแหง
แบ่งฝึกแบ่งฝายกันเสมอ พอหัวโจก
เป็นเพื่อนกันทางแถวก็ดีขึ้นเอง

ความ
สามัคคี
ก็เกิดขึ้น

ทำวิฤต
ให้เป็นโอกาส

แล้วเรื่องร้านค้าสหกรณ์ของโรงเรียน
ในฐานะครูเป็นคนต้นคิดเล่าให้ฟังหน่อยซิ

ผลตอบรับดีวัน
ดีคืนครับ ชาวบ้าน
เข้ามามีส่วนร่วม
เพราะเห็นประโยชน์

ไม่เหมือนเมื่อห้าปีก่อนนะ
ร้านค้าสหกรณ์ล้มพับไป
เพราะขาดการเอาใจใส่
อย่างจริงจัง

ทำไม
หรือคะ

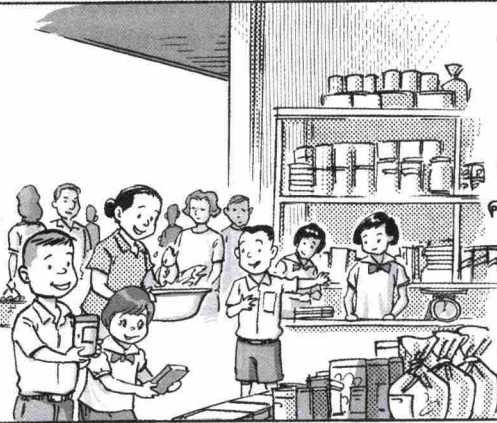
เกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ
เห็นว่าทุนหายกำไรหด
เพราะมีเรื่องทุจริต
จนครูใหญ่คนก่อนถูกย้าย

ร้านสหกรณ์จำเป็นจะต้องอาศัยความซื่อสัตย์
ต้องทำบัญชีรายรับรายจ่ายให้โปร่งใส
สมาชิกต้องได้รับประโยชน์จากเงินปันผล
อย่างถูกต้อง

เด็ก ๆ ได้เรียนรู้
เรื่องการค้าขาย
การใช้ประโยชน์
จากวัตถุดิบ
ที่มีอยู่ในท้องถิ่น
มีพืชผัก ผลไม้
อาหารแปรรูป
บรรจุภัณฑ์
งานหัตถกรรม

นักเรียนของเรา
ได้ขายสินค้า
จากการทำสวน
เกษตรพอเพียง
คนละเล็กคนละน้อย
มีการฝากเงิน
ในธนาคาร
ออมทรัพย์ของ
โรงเรียนทุกวัน

นักเรียนโต
ได้เรียนรู้เรื่อง
การทำบัญชี
การคิดอัตรา
ดอกเบี้ย
การจัดการ

สหกรณ์ออมทรัพย์

ด.ญ.ฟ้าใส
วันนี้ฝาก
๒ บาท

เด็กรู้จักทำงาน รู้จักที่มาของเงินจึง
รู้จักคุณค่า จับจ่ายใช้สอยอย่างรู้จักคิด
รู้จักวางแผนการใช้แต่ที่จำเป็น

สินค้าส่วนหนึ่งเราก็ร่วมกับกลุ่ม
ผลผลิตชุมชนส่งไปขายตามห้าง
ตามร้านค้าในเมือง หรือลง
ประกาศขายในอินเทอร์เน็ต

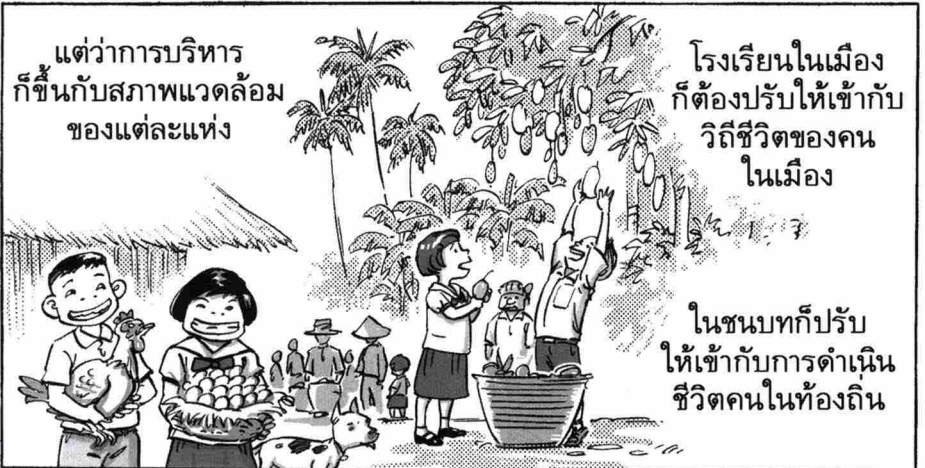
ด้านคุณธรรม ก็ได้รับความร่วมมือจาก
ทางวัดให้พระมาช่วยอบรมสั่งสอนเด็ก ๆ
แต่เดือนพาดีกเข้าวัด ฟังธรรมะ
เรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชน และช่วยกัน
ทำความสะอาดบริเวณวัด

เดี๋ยวนี้โรงเรียนในระดับจังหวัด
ระดับอำเภอหลายแห่งหันมาใช้
ความพอเพียงในการบริหาร และ
หลายโรงเรียนก็ประสบผลสำเร็จ
อย่างน่าพอใจ

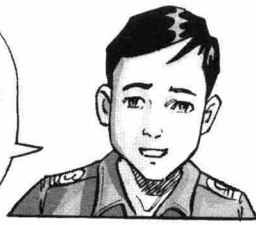
แต่ว่าการบริหาร
ก็ขึ้นกับสภาพแวดล้อม
ของแต่ละแห่ง

โรงเรียนในเมือง
ก็ต้องปรับให้เข้ากับ
วิถีชีวิตของคน
ในเมือง

ในชนบทก็ปรับ
ให้เข้ากับการดำเนิน
ชีวิตคนในท้องถิ่น

เราต้องเน้น
การพึ่งพาตนเอง
ให้มากที่สุด เป็นการ
ช่วยชาติ ประหยัด
งบประมาณด้วย

ลูกของคุณ ต้องพึ่งตนเองให้ได้
ชินรอต่างบกก็ไม่ต้องทำอะไร
เราต้องช่วยกัน ในชุมชนของเรา
เป็นอันดับแรก

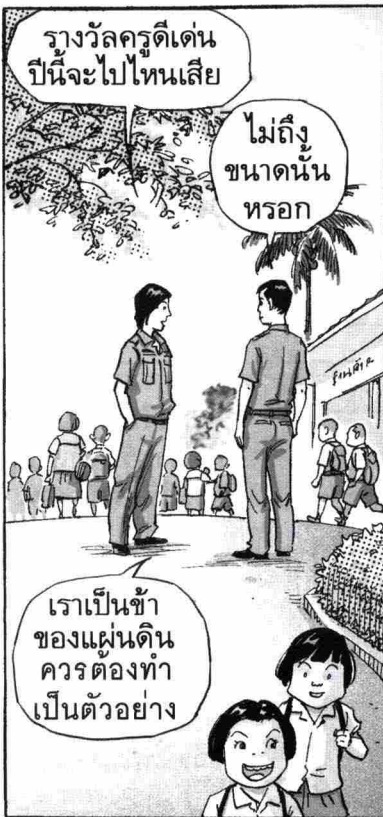
วัด บ้าน
โรงเรียน ต้อง
ร่วมมือกัน

ทุ่มเทเหลือเกิน
นะเพื่อนเรา

รางวัลครุฑดีเด่น
ปีนี้จะไปไหนเสีย

ไม่ถึง
ขนาดนั้น
หรอก

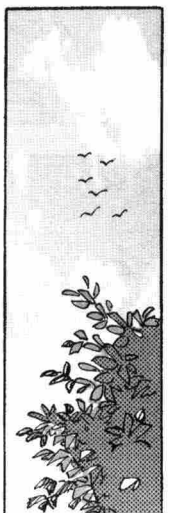
เดี๋ยวนี้ ชาวบ้านชาวช่อง
ทั้งรักทั้งศรัทธาครู
เพราะเป็นคนกล้าคิด
กล้าทำ

ผมเพียงแต่นำ
แนวคิดของในหลวง
มาปฏิบัติเท่านั้นเอง
ซึ่งทุกคนก็ทำได้

ไม่เอาละ คุยกับครู
วกเข้าแต่เรื่องเครียดๆ
ไปหากร๊อบเพื่อนคลาย
ที่ร้านคาราโอเกะ
ในเมืองดีกว่า

แล้วขวดน้ำอัดลมเปล่า
ก็ได้สร้างสรรค์ผลงานร่วมกับ
ต้นพลูด่าง เขารู้สึกภาคภูมิใจ
เป็นอย่างมากที่ได้กลับมา
รับใช้สังคม.. แอ่นแอ่น..

ขวดแปลงร่าง
สนุกจังค่ะ

ของใช้อย่างอื่น
ก็แปลงร่างได้

เราต้องมอง
อย่างลึกซึ้ง
ของบางอย่าง
นำกลับมาใช้
ได้อย่างดี

ไม่ว่าคนหรือสิ่งของ
ถ้ารู้จักคุณค่าของตน
วางให้ถูกที่ ก็จะช่วยแฉะ
ความเด่นขึ้นมา บิง บิง

เราจึงมีธนาคารขยะ
เพื่อนำขยะมาแปลงร่าง

ถูกต้อง
แล้วครับ

เป็นการรักษา
สิ่งแวดล้อม
อีกต่างหาก

เอาขยะมาขาย
ก็ได้เงิน นำขยะ
มาแปรรูปก็ยัง
ได้เงิน

ถูกต้อง
อีกแล้ว
ครับ

คราวนี้ผมแถมเพื่อน
ผมถูกร้องเรียนเรื่องจริยธรรม
เพราะดันไปพรากผู้เยาว์เข้า

ผมคง
ต้องออกจาก
ราชการแน่

จะว่าไปแล้วผมก็
ทำตัวไม่สมเป็นครู
มัวเมาในอบายมุข
เป็นหนี้เป็นสิน
ไปทั่ว

จะให้ผม
ช่วยอะไร
ได้บ้าง
เพื่อน

ขอบคุณ

แต่ครูสมประสงค์
ช่วยผมมาเยอะแล้ว
คราวนี้เห็นจะยอม
รับสภาพ

ละอายใจ
จริงๆ

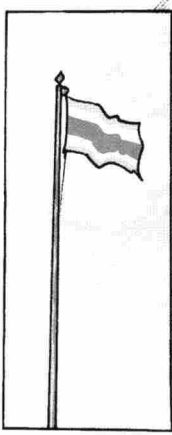
นี่แหละหน้า
ความไม่พอเพียง รู้ทั้งรู้
ว่าต้องทำตัวยังไง
แต่ก็ไม่เคยทำซักครั้ง

ผม
เสียใจ
ด้วย

ขอใจ
เพื่อน

แต่บทเรียน
ครั้งนี้
แพงซะมิด

วันนี้
๕ ธันวาคม
วันพ่อ
แห่งชาติ

ครู นักเรียน ตลอดจน
ชาวบ้าน ร่วมกันปลูกต้นไม้
สร้างความร่มรื่น และสิ่งแวดล้อม
ที่ดีในชุมชน

ผมได้ปรับแต่ง
ชีวิตของผมเอง
แล้วครับพ่อ

แม่จะเป็น
ครูตัวน้อยๆ
ก็เป็นชีวิต
ที่ผม

พ่อเป็นคนดี
เสียชีวิตที่บาหลี
พรากพ่อไป
ก่อนวัยอันควร

ถ้าพ่อยังอยู่
พ่อต้องภูมิใจ
ในตัวลูกแน่

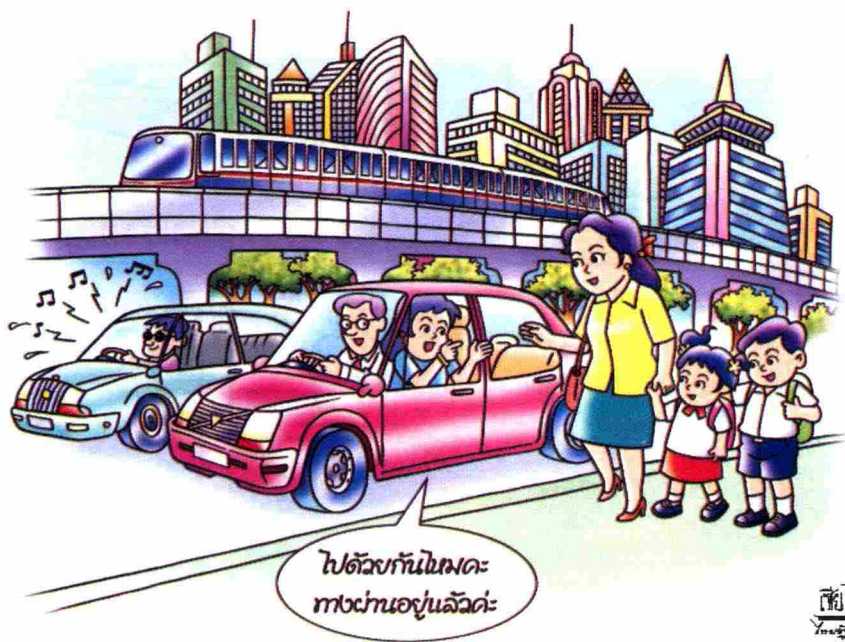
คิดถึงพ่อ
จังเลยครับ
แม่

“...ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่ามียกมืออยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหราก็ได้
แต่ว่าพอ แม้บางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควร
ที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ อันนี้ก็ความหมายอีกอย่างของเศรษฐกิจ หรือระบบ
พอเพียง...พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไป
เบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พูดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง
ปฏิบัติตนก็พอเพียง...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๐

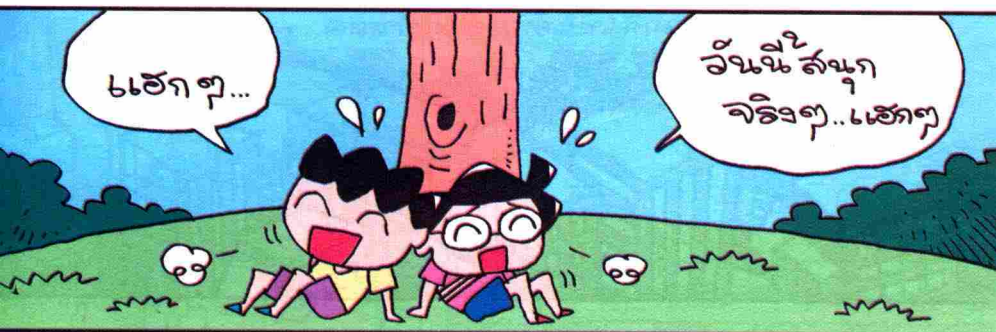
การดูแลเพื่อชุมชนเป็นสุข ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง...

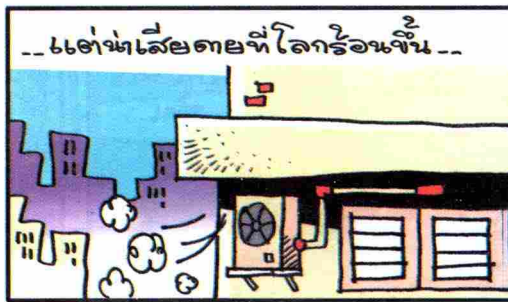
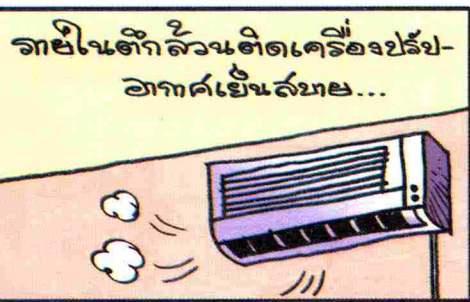
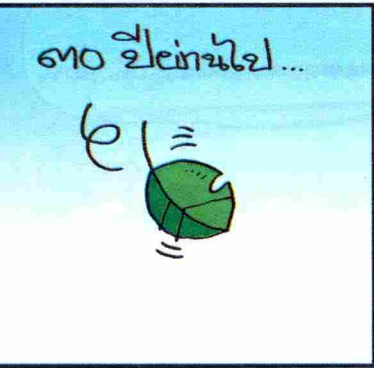
ชุมชนเป็นสุข

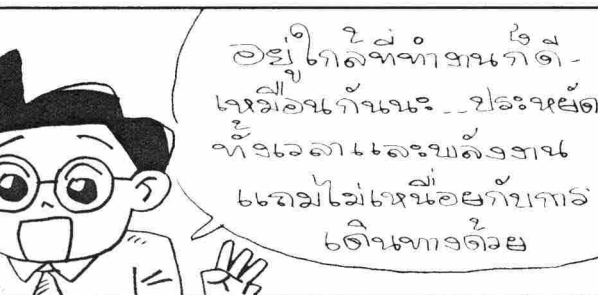
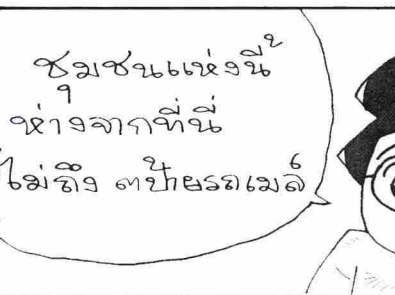
โดย ณรงค์ จรุงธรรม

จตุรเทพย์... ๓๐ ปีก่อน

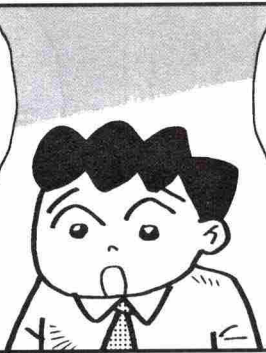

๒ คนเก่าๆ ๒
กันย้ายออกไป --
บ้านเก่าๆ ถูกรื้อสร้าง
เป็นทาวน์เฮ้าส์...

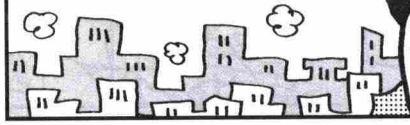

แต่บ้านของฉันก็ยังไม่อยู่
อย่างเดิม... ถ้าหากที่เรา
เคยวิ่งเล่นด้วยกันที่สนาม
ไปเห็นชื่ออีกครึ่งคงจำ
ไม่ได้แน่นอน...

ถึงขนาดนั้น
เลยรื้ออื่น...

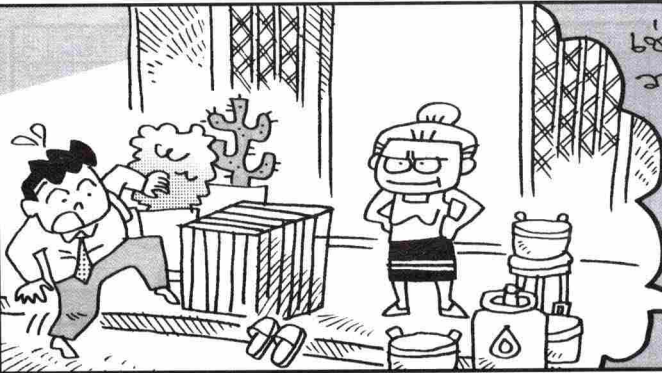
คงเป็นเพราะวัฒนธรรม
ของสังคมเมืองที่รักเก่า
ไปรับชมชมน้อยเย็น ---

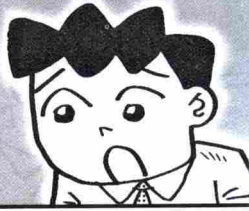
ทำไมในต่างคนต่างอยู่
ไม่สนใจใครรู้จักใคร แม้แต่
คนที่อยู่บ้านติดกันบางครั้ง
ก็ไม่ได้คุยกัน --

ทุกคนล้วนแต่ยุ่งกับเรื่อง
ของตัวเอง... บางทีก็เฮอร์
เอาเปรียบกันหลกหลก
วิญญู...

เช่นบ้านใหม่ -- ที่ชอบ
มาของระเกะระกะ เติม
หน้าบ้านแล้ว ยื่นออก
มานอกถนน...

ร้านขายอาหาร
ที่ชื่อเนมาวม
ที่ขอบเขตอาหาร
และที่รับของใน
ที่ระบายน้ำ..

เวลาที่พนักงานที่นำขยะ
ไว้นั้น... น้ำท่วมถึงจะลอยออกไป

นายเป๋งที่ชอบ
จอดรถใหม่ เป็นที่เส้นทาง
ข้อยครึ่งจอตจววง
บนทางสาธารณะด้วย

ตรงนี้เจ้าห้ามจอดนะ

จะจอดอะไรอย่าง

นางเป๋ง... เลี้ยง
สุนัขที่นำมาจากระ
ไว้นั้น... ไก่ตามรถออก...
ขอย โดยไม่เก็บ..

อ...
อ...
อ...

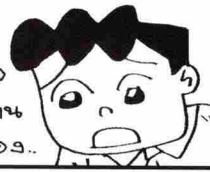

บေး...

เจ้าบ๋อริ...
ชอบเปิดเพลงเสียง
ดังถึงดั้นดั้นขอย...

ไม่เกรงใจ
ข้าวข้า
ข้าวของ..

เจ้าแล่นเร็วชอบ
ทำตัวเป็นอันธพาล
กับเหล่า ลูบขบขี้
เล่นเอา ฆาตกร
ทำเอาชิวบ้านระอ

โธ่โธ่

โธ่โธ่

โธ่โธ่

โธ่โธ่

โธ่โธ่

โธ่โธ่

ขจร...
ว้าย...

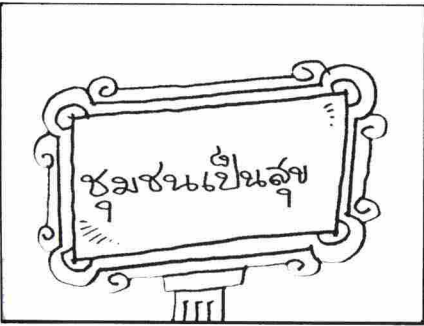
วันดีคืนดี เจ้าลุง ก็ออกมา
วิ่งมอ เตอไซค์ ด้วยความเร็ว
เงินยวงคนอื่นเห็นหลายต่อหลายครั้ง

เฮ้อ... พี่เล่ามา
ทั้งหมัดนี่เป็นแค่
ส่วนหนึ่งเท่านั้นนะ
นายฟังแล้ว จู๊ ลึก
เป็นขี้จ๋อขี้ป

นั่นอยากพาอันไปดู
ชุมชนของอันขี้ป...
เขื่อนนี่ปอเล็กฐานเท
ไปกันนะ... มีเรื่อง
ต้องรำลึกความหลัง
กันซะหน่อย --

โอ้โอ้... เป็นระเข้ขบ
ระเข้ขบ ร้อบ น้าอยู่จ้ะ...

ฉันทนจนพาทองกำลังขาด
คนจลลตตราเป็นระเข้ขบ
ผิดกับชุมชนที่ฉันอยู่-
บลณระเข้ขม...

แถมผู้คนที่มิใช่โธธา
ยังมีระเข้ขมแจ่มใส...

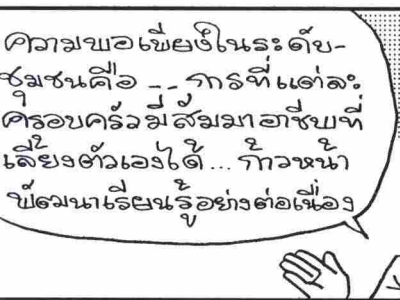
ปอขรับว่าฉันประทับใจ-
ใจมากเลยชุมชน...
ฉันอยากไปชุมชน
อยู่เช่นเป็นแบบ
บ้านจ้ะ...

จิริจกแล้วที่ฉันเมื่อไปก่อน
ก็มีปัญหาเหมือนกัน
นะ... จนถึงขนาด
ฉันเองก็แทบอยาก
ย้ายบ้านกันไปเหมือนกัน

มีทั้งจไม่ย บ้านไกล ร้อนเค็ย
ทะเลาะเบาะแฉะว สู้งานทำร้ายร่างกาย
กันเลยก็มี รวมทั้งปัญหาต่างๆ
ไม่ต่างจากชุมชนอยู่เช่นของบ้าน...

ฉันก็เริ่มตื่นจากครอบครัว -
ตัวเองก่อนเลยนะสิ

อธิบายอีกเป็ลูกๆบางส่วนคืออยู่ -
ขาลับขาน

-- แล้วก็นำไปแปะยื่นให้แก่
เข็วบนาน

นี่คือลูก --
ยากปละตลักรบิษ

จขบิใจ:

มีอะไรก็ช่วยเหลื่อสิ้อกัน
แล้วกัน --

วิถเสี่ยเหรออคือบ -- มาคือบ
ให้บขบช่วยสิ้อ..

โอ้วววววไป
ตามขบอสิ้อใจ

บางคือบฉันก็ไปขอความสิ้อแล้วสิ้อ
กับบบเรองเรื่อขบ ..

ขออขบขบ ขบคือบ
ออกไปบ่าเข็วประสิ้อขบ
บะคือบคือบในขบ ..

บ่าบขบ บขบคือบ บขบคือบ
บขบคือบ บขบคือบ บขบคือบ ..

บ่าบขบ บขบคือบ บขบคือบ
บขบคือบ บขบคือบ ..

นี่สำคัญขงพวกเราช่วยกัน
รณรงค์ให้คนมาซื้อ
และปลูกป่าให้มากขึ้น
พร้อมใจกันให้
กันถือใบพัดของเรา
อย่างจริงจัง --

-- ถ้าสักคนในชมรม
เป็นสักหลาด เล็ก
การตั้งมูลค่าและขายเสื้อติด
ฉลากถือไม้เล่นการพนัน
จนเป็นชมรมสักขาว --

น่าทึ่ง
จริงๆเลย
จริงๆ --

๒๒ ลวดตอนที่ยังไม่มาประชุม
อะไรติดขัดบ้างเลยริ --!

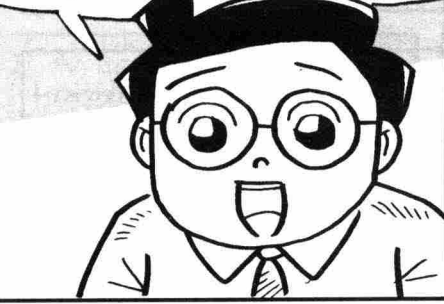
ประชุมงานเร็วแค่ไหน --

สิ่งที่สำคัญคือการอดทน...
และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
ต่อเงินของเรา

มีความเป็นระเบียบ
ของแผนดินนี้

ทำงานได้ตรงงานหนักมา
ตลอดชีวิตเพื่อพวกเรา --

ไปมาเสียคิดของคนไทย
 ที่เราได้มีพระเจ้าอยู่หัว
 ที่ทรงมีพระอัจฉริยภาพ
 ทรงรักและห่วงใยประชาชน
 และได้พระราชทานปรีชาญาณ
 เค็ดรชกิจของเมืองอันบรรจง
 คุณค่าให้แก่มหาชนเรา..

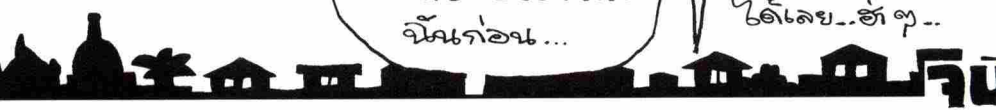
ใจที่สวด...
 อันก็ได้คิดและ
 มีกำลังใจที่จะทำให้
 ชุมชนอยู่เย็น ปลอดภัย
 ไปอย่างชุมชนเป็นสง่า...
 ๙

๒
 อ้อ... ฉันเมื่อไรออกจากจะจอนาย-
 ลักอย่างไรได้มีขง... นายช่วยเป็น
 ที่ปรึกษาเรื่องนี้ในคืนนี้ --

๓
 ไตล... แต่มีข้อแม้
 ว่านายต้องร้องชนะ
 คืนก่อน...

๔
 ไตลเลย... ฮ่า ๆ...

“...ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการ ก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ชีวิตที่เลือกได้

ภาพ สุรพล พิทยาสกุล

บ้านทุ่งแมวมอง เป็นชุมชนที่มีปัญหา
ชาวบ้านยากจนมีหนี้สินมาก

ยามว่างก็มักสู่มกันเล่นการพนัน หมู่สาวในหมู่บ้านออกไปทำงานทำในเมืองหลวง

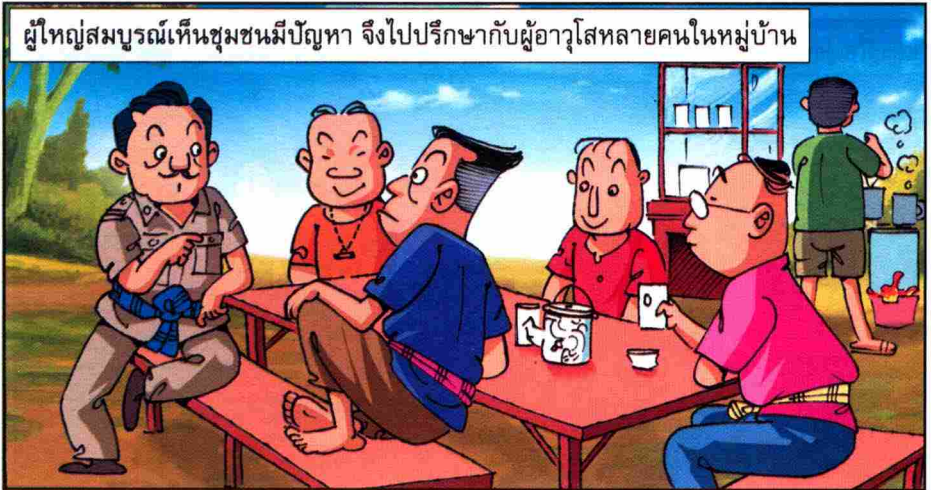
ขึ้นป্লอยไว้ไม่เหลืออะไร

อ้าว...
ตั้งวงกัน
อยู่พอดี

ผู้ใหญ่สมบูรณ์เห็นชุมชนมีปัญหา จึงไปปรึกษากับผู้อาวุโสหลายคนในหมู่บ้าน

หลังกลับมาจากดูงาน ผู้ใหญ่และ
แกนนำชุมชนร่วมกันคิดทำแผน
ชุมชน โดยใช้หลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงทันที

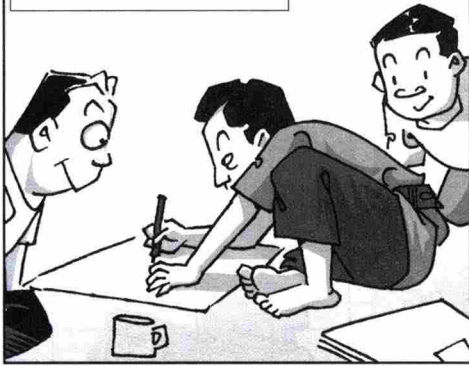
อ้อแบบนี้เอง

เตรียมเอาไว้ก่อน

จัดทำรูปผังไว้ประกอบ
คำอธิบายจะได้เข้าใจง่าย

แล้วนัดประชุมชาวบ้านเพื่อทำแผนชุมชน

พวกเราต้อง
รู้จักชุมชนของตนเอง
และช่วยกันสำรวจข้อมูล
ชุมชน ทำบัญชีครัวเรือน
ให้รู้จักตัวเอง

ทำบัญชีแล้วพบว่ารายได้ติดลบ
เป็นหนี้เป็นสินมากมาย

เช่น กู้เงินมาประกอบอาชีพ
แต่ไม่มีเงินพอใช้หนี้

กู้เงินมาซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย รถยนต์ มอเตอร์ไซด์

ไม่ไหวไอ้พวกนี้

โทษบอกว่า
ซื้อให้ลูกเพราะจำเป็น
เอามาขี้บ่แข่งกัน
ชะนี

โทรศัพท์มือถือกู้เงินมาซื้อกันทั้งหมู่บ้าน

สงสัยธุรกิจเยอะ

ดู...ดูทำเข้า

ต้อง
เปลี่ยนแปลง
ระบบแบบนี้

จะเอาไก่
ไปตีเพื่อเงินพัน
ดูซิ

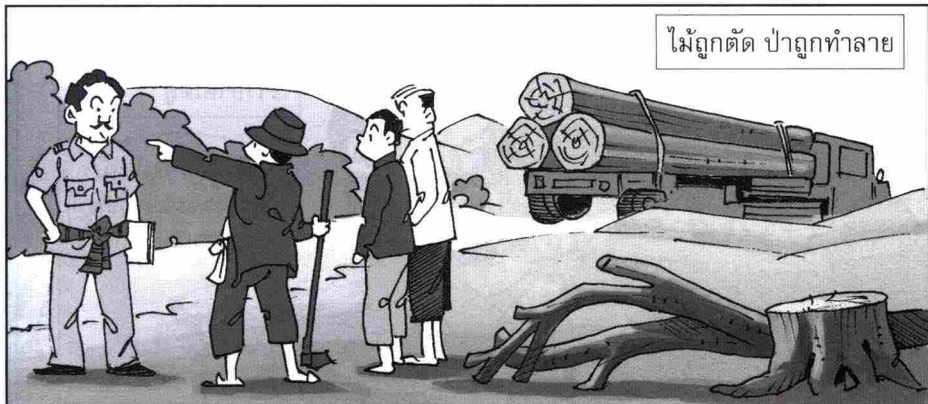
เอาไก่ไป
อาบน้ำจ้า

อ้าว!
ไปไหนล่ะ
ทิดยม

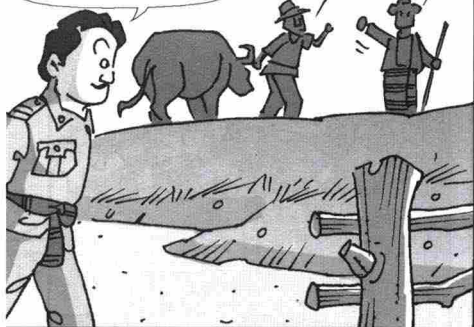

ไม้ถูกตัด ป่าถูกทำลาย

ในชุมชนมีปัญหาขัดแย้งกันเป็นประจำ

อ้าว! อะไรกันอีกล่ะ

ควายเอ็ง
ไม่มีสิทธิ์ใช้น้ำ
บ่อนี้

บ่อเอ็ง
มาขุดไว้
หรือไง

กว่าจะเข้าใจกันก็เล่นเอาผู้ใหญ่
เหนื่อย... แต่ก็ลงเอยด้วยดี

โอ้ย!
กว่าจะยอม
กันได้

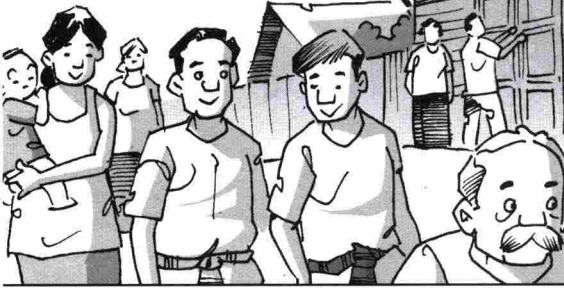
แล้วนำข้อมูลเหล่านั้น
มาเป็นข้อมูลเสนอให้
ชาวบ้านได้ดู

เจ้าห้อย ทิดโหน
พຽງนี้ตามชาวบ้าน
มาประชุมด่วน!

เมื่อถึงเวลาที่นัดชาวบ้านต่างตื่นตัวที่จะไปร่วม
ประชุมและรับรู้เรื่องราวของหมู่บ้านที่ประสบผล
จากบัญชีครัวเรือนและเรื่องราวของหมู่บ้าน

ทุกคนต่างมุ่งหน้าไปร่วมกันที่ศาลาวัด

ต่างคนต่างใครรู้ว่าการประชุมในครั้งนี้มีเรื่องสำคัญๆ อะไรบ้าง

หลังจากพูดคุยกันพอสมควรผู้ใหญ่สมบูรณ์ก็เข้าเรื่องเกี่ยวกับปัญหาสำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

เอาละต่อไปนี่เราจะมา
ร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหา
ของเรา

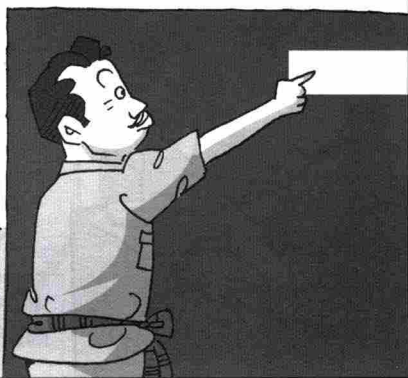
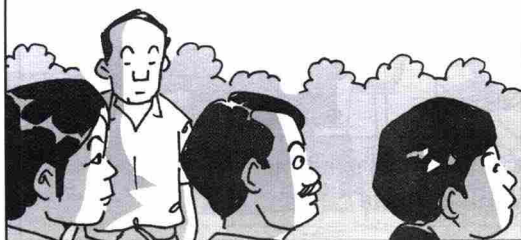
อุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้
ถูกนำออกมาจัดตั้ง

ปัญหา

- ๑. หนี้สินหมู่บ้าน ๕๐ ล้านบาท
 - ค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
 - ฐานอกระบบ
- ๒. ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลาย
 - ฝนแล้ง
 - น้ำท่วม
- ๓. ปัญหาสังคม
 - ยาเสพติด
 - การพนัน

ซึ่งแนวทางการแก้ปัญหาของหมู่บ้าน
พวกเราเห็นว่าควรมีกิจกรรมหลัก คือ

๑. การลดรายจ่าย

ทำปุ๋ยชีวภาพ
ใช้เอง

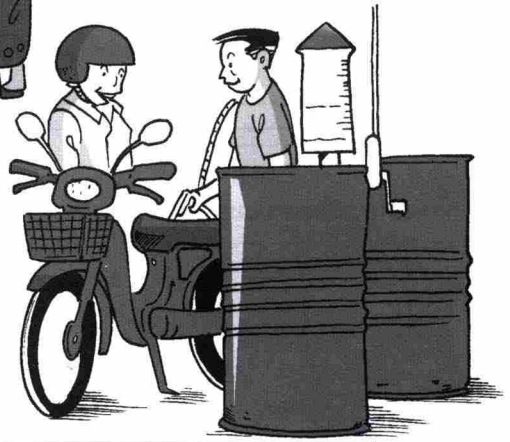
การปลูก
ผักสวนครัว
ทำน้ำยาล้างจาน
แชมพู

การตั้งร้านค้า
ชุมชน บิมน้ำมันชุมชน
โดยให้ชาวบ้าน
เป็นหุ้นส่วน

เงินปันผลจ้า

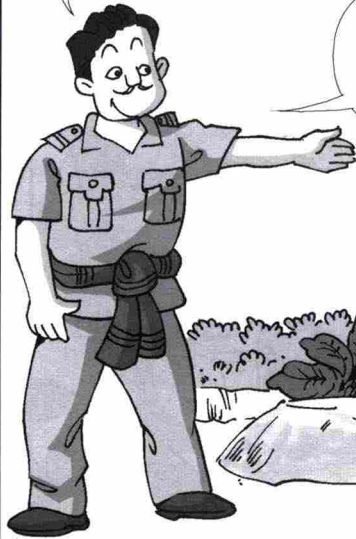

นอกจากใช้น้ำมันในราคาประหยัดแล้ว
ยังได้เงินปันผลอีกด้วย

ฝึกปลอดสารพิษ

๒. การเพิ่มรายได้

ทำอาชีพเสริม
แปรรูปผลผลิตทางเกษตร
ที่มีอยู่ในชุมชนของเรา

การทำ
สับปะรด
กวน

ทำกระดาด
จากใยสับปะรด
โดยขอความร่วมมือ
ด้านวิชาการ
จากภาครัฐ

๓. การสร้างระบบเงินออมของชุมชน

ออมทรัพย์ชุมชน

ตั้งกลุ่มสัจจะ
ออมทรัพย์ให้ชาวบ้าน
นำเงินมาฝากและให้กู้ได้
ดอกเบี้ยต่ำ

โดยอาศัย
ความมีคุณธรรมของ
สมาชิก ทำให้นำเงิน
มาคืนทุกงวด

๔. การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคน และสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้าน

๕. การตั้งสภาผู้นำ รวมถึงสภาเยาวชนด้วย

ทำให้คนในชุมชนรู้จักเสียสละ รับผิดชอบ
ต่อส่วนรวม โดยจัดประชุมเดือนละครั้ง เพื่อร่วมกันคิด
หาวิธีการทำงานและแนวทางพัฒนาชุมชน
โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันคิดกฎระเบียบที่จะปฏิบัติ
เพื่อช่วยให้ชุมชนมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

กฎระเบียบของชุมชนบ้านแมวมอง

๑. ห้ามพกพาอาวุธ
๒. ห้ามลักเล็กขโมยน้อย
๓. ห้ามทะเลาะวิวาท
๔. ห้ามมั่วสุมเล่นการพนัน
๕. ห้ามเสพยาเสพติด
๖. ห้ามตัดไม้ทำลายป่า จับสัตว์ป่าหวงห้าม
๗. ห้ามทิ้งขยะและเผาป่า
๘. ห้ามเสียงดังในยามวิกาล

หลังจากเลิกประชุมทุกคนต่างคิดจะปรับปรุงตัวเองและสังคม
ชุมชนกันเสียใหม่ตามแนวทางปฏิบัติที่ได้ตกลงร่วมกัน

เพียง ๑ ปีผ่านไป

ชุมชนเข้มแข็งขึ้นมาก

เลิกเหล้า
เลิกเล่นการพนัน
ก็มีเงินเหลือเก็บ
นะซี

นั่งรถหน้าบ้าน
เลยนะ น่าสง!

จะไปไหน
กันละนั่น

เอาเงินไปคืน
กองทุนเขา

หนี้สินลดน้อยลงมาก ชาวบ้านมีความสุข

ไปไหนกัน
หน้าหยิบ

พาเด็กๆ ไปกิน
ก๋วยเตี๋ยวโอโคโนะ

ทั้งในเรื่องการเงิน สุขภาพกายสุขภาพจิต

ออกกำลังกายใหม่ปู่

แจ้วๆ

หมู่บ้านแมวมอง จึงกลายเป็นชุมชนที่มีผู้คนให้ความสนใจและเข้ามาศึกษาดูงาน
อย่างไม่ขาดสาย และชาวบ้านก็ให้การต้อนรับด้วยความอบอุ่น เป็นกันเอง
และภูมิใจที่เป็นชุมชนตัวอย่างทำประโยชน์ให้สังคม

จีนดีต้อนรับคณะศึกษาดูงาน

“...สหกรณ์ แปลว่า การทำงานร่วมกัน การทำงานร่วมกันนี้ ลึกซึ้งมาก เพราะที่ต้องร่วมมือกันในทุกด้าน ทั้งในด้านงานที่ทำด้วยร่างกาย ทั้งในด้านงานการทำด้วยสมอง และงานงานที่ทำด้วยใจ ทุกอย่างนี้ขาดไม่ได้ต้องพร้อม...”

พระราชดำรัส

พระราชทานแก่ผู้นำสหกรณ์การเกษตร

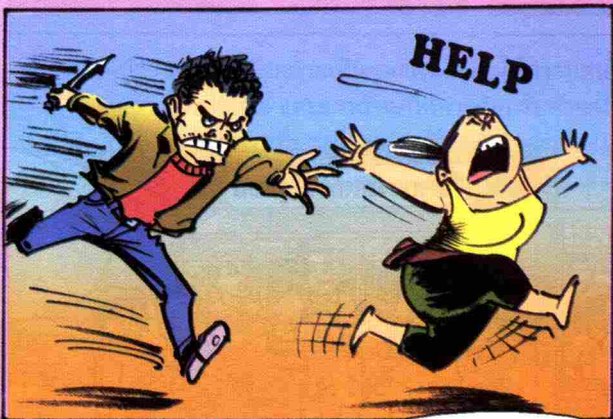
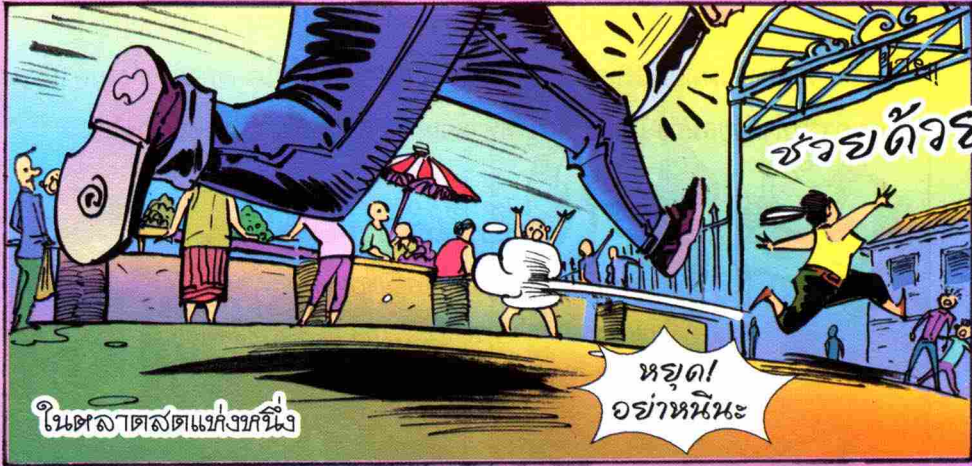
สหกรณ์นิคมและสหกรณ์ประมงทั่วประเทศ ณ ศาลาดุสิดาลัย

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๖

ออบทรัพย์ขโมยเงิน

Kim
Sant

แม่... เป็นอะไรอ่ะ?

โอ! พี่นเวมีอนในภกนังลือพิมพ์เลย

แม่พี่นเวอะไรครับ

พี่นเวของคนพี่นเว นอกระบบถูกตามทวงหนี้ โภคต นำเอาคว่าใจจัง

ข้าเงอะ ก็แค่พี่นเวจะไปอาบน้ำกินข้าวจะได้ไปโรงเรียน

ครับ

แป็บเดียวเท่านั้น

รีบรี่อห แล้วครับ

แม่จะไปออกมเงินที่ท่าลุ่ม

แล้วเอาขนมไปใส่ที่ตลาด

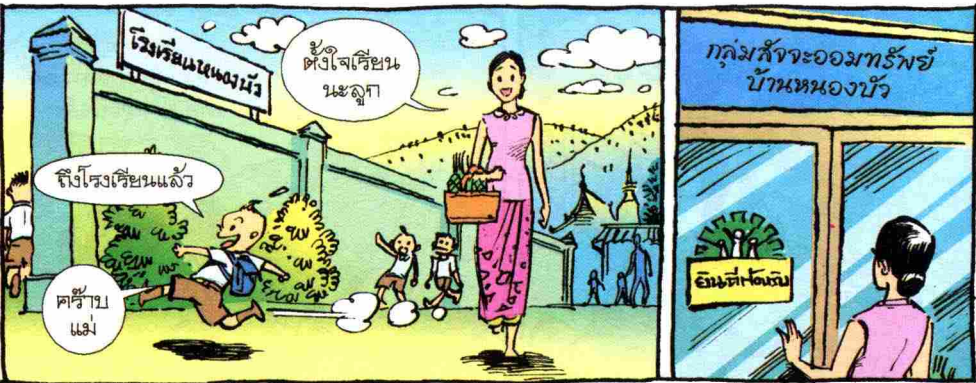

นั่น...พ่อของดิกำลังสร้างบ้านใหม่ จากเงินที่ท่าลุ่ม ออกมาครับ

หวัดดี สายฝน

หวัดดี ครับ

โธ่...พินเวเรียนจบมา เปิดร้านขายแม่เหล็ก จากเงินที่ออกมารุ่นพี่นเวมีอนนั่น

ตั้งใจเรียนนะลูก

ถึงโรงเรียนแล้ว

ครูครับแม่

กลุ่มสาระออมทรัพย์ บ้านหนองบัว

ออมทรัพย์

มาฝากเงินออมบ้าง

เอ๊ะ! ขอโทษ กำลังประชุมอยู่ คุณครูคะ นอนใจงั้น

แม่สาวขมขุดเรอะ เข้ามาตอนลึ

อ...อ

เราทำฉ้อโกงมสมมมมมมมมม ตั้งใจของหนุ่ขุดาไรไ้ ใจฉ้อโกงทำ ฉ้อฉลสร้างงานได้ มีรายไ้จะได้เป็นหนุ่ขุดาไรไ้ต่อไป มีไ้ไ้เต็ยตีๆ เรื่องงานม่งมยจะ แม่สาวขมขุด

...

ไม่เข้ามานานที่ประสบความสำเร็จ คนทั้งหมู่บ้านและตำบลก็นำมาใช้ถุงชุมชน

ชายได้จาดาดารขาดกลับบลาขมา เป็นเงินออมแก่ตำบลออมทรัพย์

วันนี้ นายคอมลัน ลูกาน้า หลวงแก้วไม่
มาขอค่าเงินไปทำบ่อนไก่

โครงการผม
ไปครึ่งโหล ขายได้ดี
ทำไมถึงยังไม่ได้

กูไปเปิดบ่อนไก่
มัน ผิดศีลธรรม
ภคาน่าเอ๊ย

จำไว้! เลือดปาฏิหาริย์
จะไปห้องพ่อ
ให้มาลูช

วันนี้ ชูขึ้น คอมลันเดินคอขาดน้ำตาเล็ด
เข้ามาหาพ่อใหญ่

คอมลัน
ร้องไห้
ทำใจ

พ่อตาย
แล้ว

ใช่!

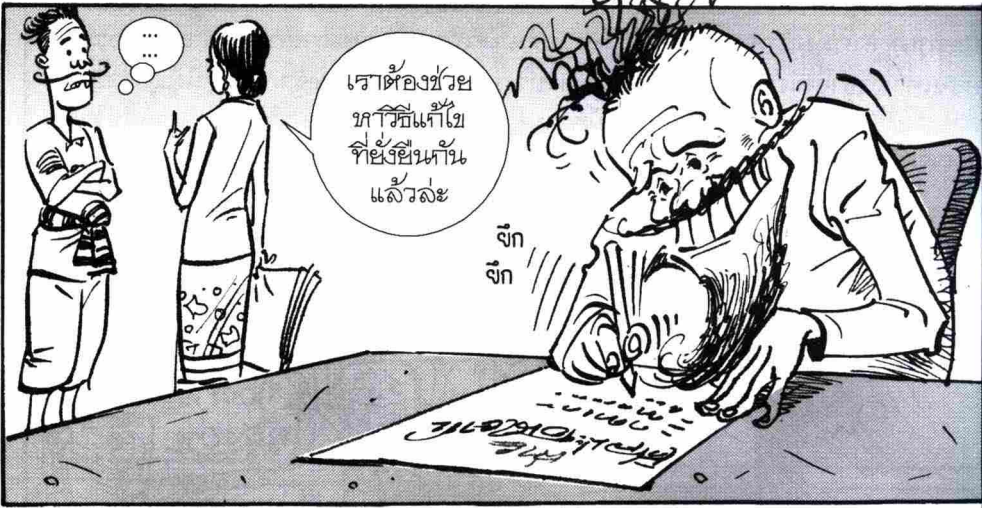
กองทุนจากกลุ่มลี้จจะออกมาช่วยเหลือของชุมชน ได้เกิดมาใหม่กลายเป็นกองทุน เช่น กองทุนบรรเทาสาธารณภัย กองทุนรักษาพยาบาล กองทุนเด็กกำพร้า กองทุนผู้สูงอายุ ส่งผลให้ชีวิตและสังคม ในหมู่บ้านมีความสุขไร้ทุกข์ไร้ความกลัวอีกวัน แต่ปัญหาใช้ว่า จะหมดไป

แม่เล่าขานชุดมาปรับปรุงทุกที่กับพ่อใหญ่ๆ เรื่องเตี้ยๆ บาทเจ็บนอนโรงพยาบาล เพราะเลี้ยงแบบภารดรรับน้อง ที่อุดรแทนๆ

ภรรยาเข้า ตอนนั้นเริ่มมียาเสพติดเข้ามา ระบาดในหมู่บ้าน

พ่อใหญ่ทำกรงน้ำที่หัวกรงน้ำของคังครอย่างเข้มแข็ง
เดินออกหาติดตามขมิ้นที่มีปัญญากา เพื่อจะให้
คำปรึกษาหาได้

นายป๊อด
อวยรีเปล่า

มีเพื่อนเจ้าของบ้านออกมาต้อนรับ

หว้าย

โฮ่ง โฮ่ง!

พ่อใหญ่เกรงกลัว!! เอ๊ย มอม
ภยุดตตต!!!

จ้ากก!!

ง่า

เวลาผ่านไปหกปี ด้วยความเข้มแข็งของหัวหน้า
และมรดกสมาชิกที่ร่วมฝ่าฟันอุปสรรค

ส่งเงินคืน
ตามเวลา
สบายใจ

แม่จ๋า
จะไปไหน

ไปกลุ่ม
อาหารแห้ง
ส่งเงินที่เรา
คืนตาม
เวลาจะ

นำพาทุกคนก้าวสู่ความอยู่ดีมีสุข ใช้ชีวิตในทาง
ลาภกลางอย่างพอเพียง นับว่าหมู่บ้านนี้เป็น
แบบอย่างหมู่บ้านในฝันของทุกคน

ผมกลัวครึ่งครึ่งครับแม่

พอกัน..เอ๊ย
กลัวลมฟ้าๆ

ไปเรียน
ในเมือง
คงดีดีดี
แม่ ร้องไห้
แรงๆเลย!

ตั้งใจเรียนให้จบแล้วกลับมาพัฒนาบ้านเราอย่างในทีวีนะลูก
เงินทุนการศึกษาของลูกๆบาทแม่ก็ดูมาจากเงินออมของเราล่ะ!

ไปคิดจังที่วันนี้

เรามีกลุ่มแล้วจะอาหารแห้งของ
ชุมชนเป็นที่พึ่ง

จริงอย่าง
แม่ว่า

เราจะมาแล้วไปบ้านเธอ

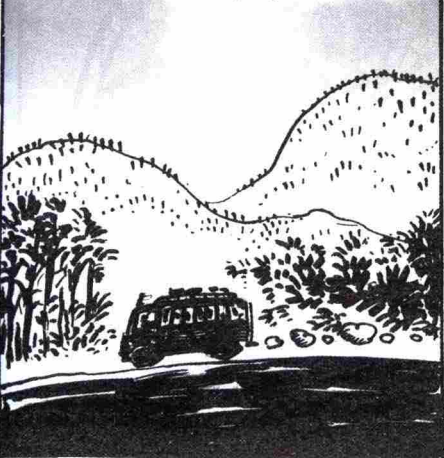
ครับ

โบกมือลา เสียงเพลงคร่ำครวญมาต้องลาแล้วเพื่อน...ฝากคำคอยจำเตือน...
ก็ปีจะกลับเดือน ทานให้...

ครูแม่ล้นนำพาความหวังเลี้ยงๆของ
แม่เล่าขานขุขุดและทุกภาคคนไปสู่สถาน
ศึกษาใหม่ เพื่อจะนำความหวัง
อันยิ่งใหญ่ กลับมาสู่หมู่บ้านในอนาคต

ในเช้าวันรุ่งขึ้นพ่อใหญ่ผู้นำป้ายประกาศมาติด

ประกาศ
ตั้งกองทุนศิลปะพื้นบ้าน

ผู้มอบหมายของบว

และวันนั้นความหวังของลุงอารักษ์ดีลด์
ก็ประสบความสำเร็จ

"ปัจจุบัน กลุ่มมัลลจะออกมาจับ
 (องค์การบริหารเงินชุมชน) ของ
 ชาวบ้านที่าวเดินและนัดสนา
 ต่อไปบนพื้นฐานความขอเพียง
 ด้วยความมีน้ำหนกนี้ใจเดียว
 ที่งตนเอง และเป็นทีที่
 ของสังคมได้"

คุณต้องออกมาแบบ
 ราษฎรบ้านหนองเพียงไม่กี่กิโลเมตร
 กับชุมชนของคุณเอง
 นะครับ

อ.อ.
 อ.อ.

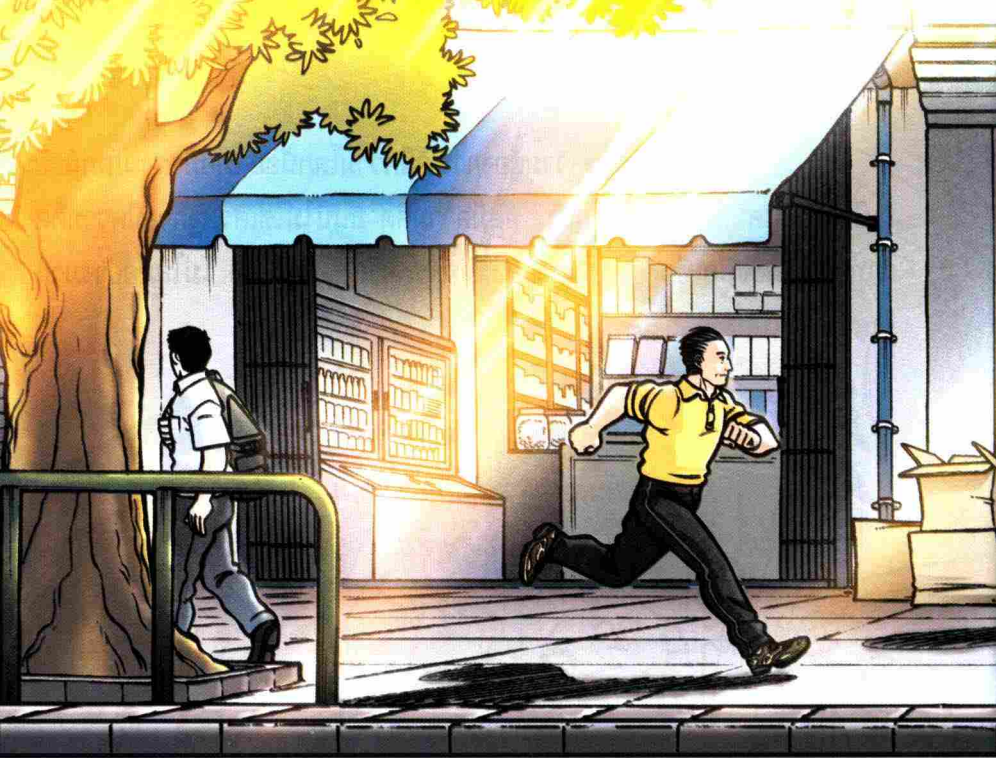
“...คนเร้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิด อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิด ว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็ออยู่เป็นสุข...”

พระราชดำรัส

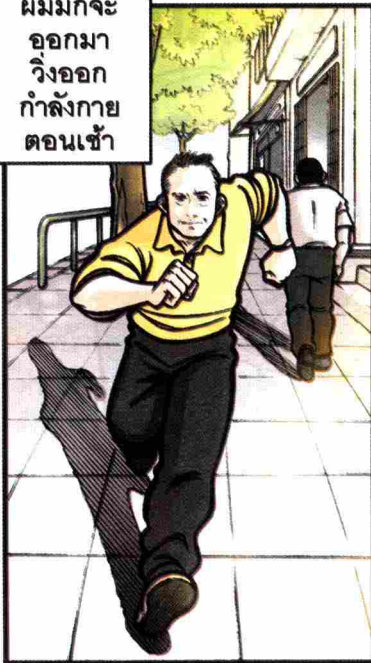
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

ผมมักจะ
ออกมา
วิ่งออก
กำลังกาย
ตอนเช้า

การก้าว
ขาไป
ข้างหน้า
ยาว ๆ นั้น

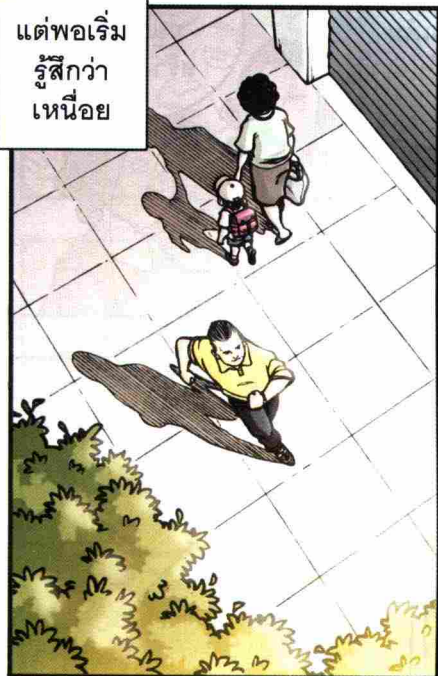
ทำให้จังหวะ
การวิ่งของผม
เร็วขึ้น
พร้อมสู้กับ
แรงลมที่
มาปะทะ

จับหะก้าอที่พอเหมาะ

เรื่องและภาพโดย พสุธา ภาวพานิช

แต่พอเริ่ม
รู้สึกว่
เหนื่อย

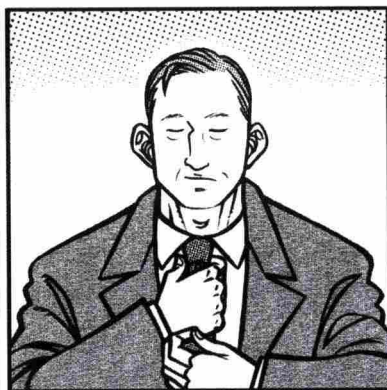

ก็มักจะมา
แวะพัก
เอาแรง
ที่มานั่ง
ตัวนี้เสมอ

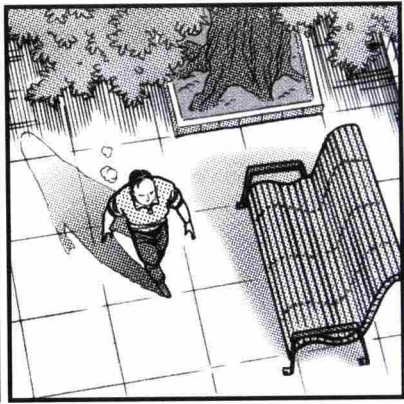
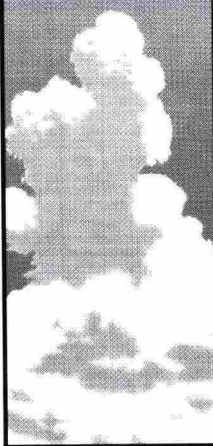

อ้าว
ท่านประธาน
มาทำอะไรครับเนี่ย

มาดูที่
ที่จะสร้าง
โรงงาน
เหรอกครับ

สมคิด
นายมา
ทำอะไร
แถวนี่

อย่าห่วงเลยครับ
โรงงานใหม่นี้
ผมจะดูแลเต็มที่

เลยมา
สำรวจดูหน่อย
ว่าจะขยาย
ไปได้อีกกี่เปลา่

ซุบซิบๆ

ผมว่า
เราเดินไป
คุยไป
กันเถอะนะ

ว่าแต่ก่อนหน้านี้
คุณเคยมาพูดคุย
ถามความเห็นกับ
ชาวบ้านแถวๆ นี้
แล้วรึยัง?

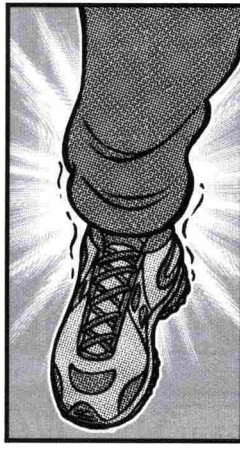

เรื่องโรงงาน
นะหรือครับ
คุยไปทำไมครับ
ไม่เห็นจะเกี่ยว
กับเราเลย

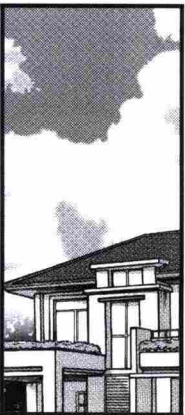

ฉันเป็นห่วงเรื่อง
สิ่งแวดล้อมนะ..

เป็นอะไร
หรือครับ
ท่าน

ไม่เป็นไร
เจ็บข้อเท้า
นิดหน่อย

เอ๊ะ
วันนี้กับข้าว
น้อยลง
กว่าทุกวัน
รึเปล่าแม่?

ฉันจัดให้พอดี
ก็เห็นคุณ
ทานเหลือทุกวัน

ตามแนวทางของ
เศรษฐกิจพอเพียง
ให้พวกเรา
พึ่งพกันครับ

ในหลวงทรง
เคยตรัสเอาไว้ว่า
การทำโครงการอะไร
ก็ต้องนึกถึงขนาด
ที่เหมาะสมกับ
อัตภาพ
หรือ สิ่งแวดล้อม

ถ้าเราทำโครงการที่เหมาะสม
ขนาดที่เหมาะสมอาจดูไม่หรูหรา
แต่จะไม่ล้ม หรือถ้ามีอันเป็นไป
ก็ไม่เสียหายมาก...

หมายถึงเดินทางสายกลาง?

ครับ.. ทั้งเศรษฐกิจ สังคม
สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม
ต้องก้าวหน้าไปพร้อมกัน
อย่างสมดุลมั่นคง
และ ยั่งยืน

วันนี้ผม
พอดีเลย
ขอบคุณนะ

ทำไมใส่
รองเท้าแตะล่ะ
วันนี้ไม่ไปวิ่ง
เหรอคะ?

รู้ว่าขา
คุณ..

ข้อเท้าเคล็ด
นิดหน่อยนะ
เลยว่าจะไป
เดินสูดอากาศ
แทน

อ้าว
วันนี้คุณ
ไม่วิ่งเหรอ
ครับ

เอ๋?..

เจ็บขา
นิดหน่อยนะครับ
วันนี้เลยมา
เดินเล่น

เห็นคุณวิ่งผ่าน
หน้าบ้านทุกวันเลย
จะทักก็ไม่ทัน
คุณวิ่งเร็วเหลือเกิน

เห็นคุณวิ่ง
อยู่ทุกวัน
ผมก็พลอย
สดชื่นไปด้วย

วันนี้ไม่วิ่งเหรอกะ?

อ้าว
วันนี้ไม่วิ่ง
เหรอกครับ?

โง่ง!

น่ารัก
ดีแฮะ
คนแถวนี้

อ้าว
วันนี้คุณลุง
ไม่.....

ฉันเจ็บขา
นิดหน่อยนะ
เลยไม่อยาก
ผีนวิ่ง

แล้ววันนี้
เธอไม่ไปเรียน
เหรอก?

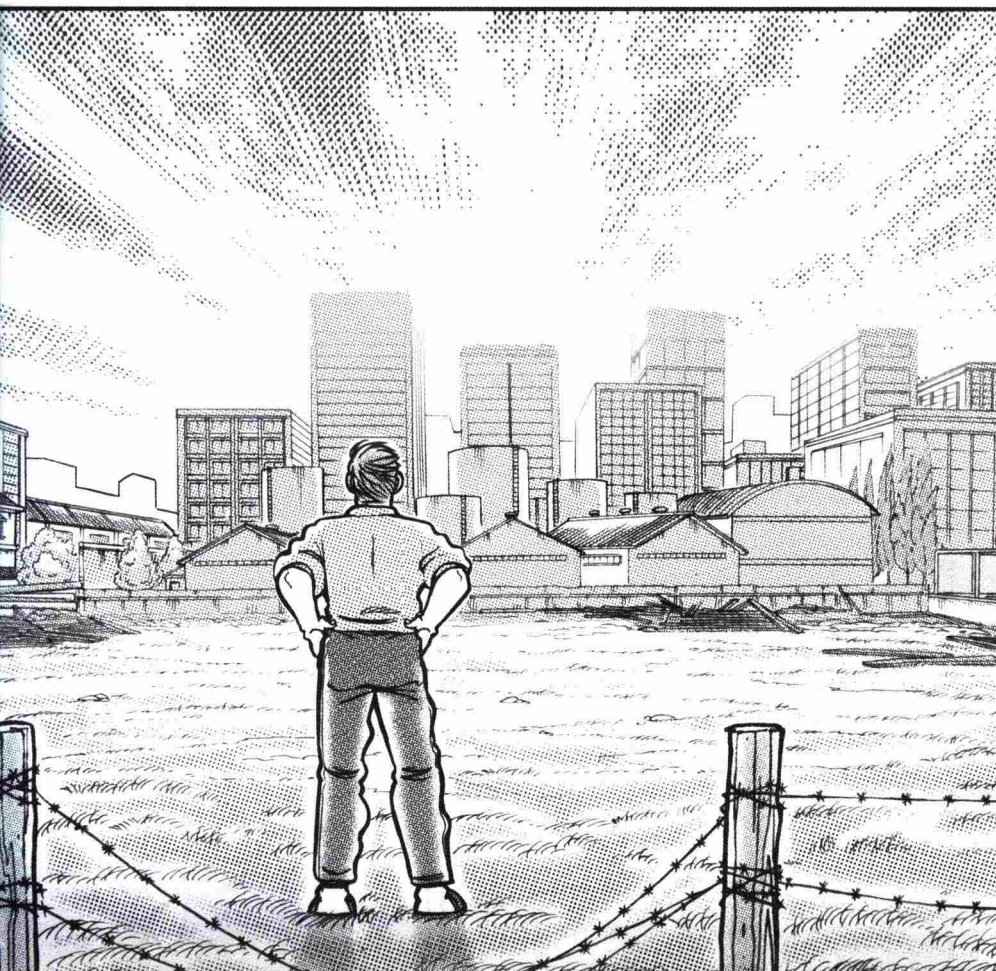

เออ..
คือผมไม่ได้
เรียนแล้ว
ล่ะครับ

พอจบ ม.๓
ก็ออกมาทำงาน
ช่วยทางบ้าน
งานอะไรผมก็
ทำทั้งนั้นล่ะครับ

คนที่ท่าน
นัดไว้มา
ถึงแล้วค่ะ

ให้เขา
เข้ามาได้

ตามที่ท่านขอให้
ผมรวบรวมเพื่อนๆ
แถวๆ บ้านที่ยัง
ไม่มีงานทำ หามาได้
๙ คน แล้วครับ

ดีมาก...
เดี๋ยวคุณสมคิด
พาพวกเขาไป
อบรมที่โรงงาน
เราหน่อย

ตอนนี้เรา
ขาดแคลนช่างฝีมือ
อยู่ไม่ใช่หรอ
คุณช่วยดูแล
พวกเขาด้วย

ช่างของเราเอง
ก็งานล้นมือ
ใครจะมานั่งฝึกสอน
เด็กๆ พวกนี้
กันล่ะครับ

.....

ลองติดต่อ
ช่างของเรา
ที่เกษียณไปแล้วสิ
ว่าเขาสนใจจะมา
ฝึกสอนถ่ายทอดความรู้
ให้เด็กๆ พวกนี้ได้รึเปล่า
แล้วให้ค่าตอบแทนเขา
ตามความเหมาะสม

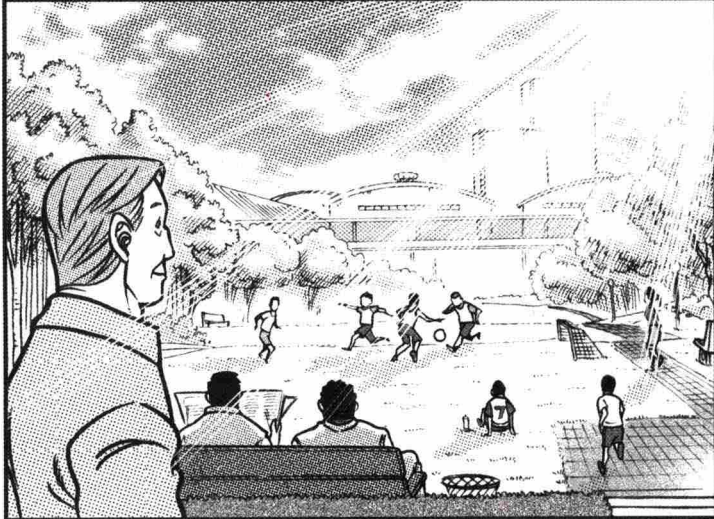
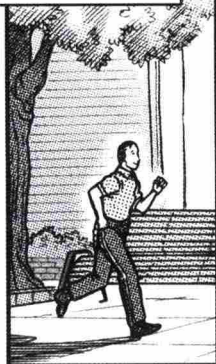

ด้วยจังหวะก้าว
ที่เหมาะสม
ไม่เร็วไปไม่ช้าไป

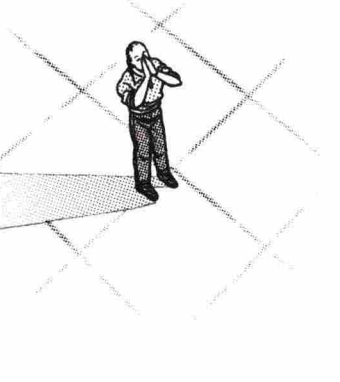

สายลมเบาๆ
เห็นสิ่งรอบข้าง
ชัดเจนขึ้น

ตอนนี้ผม
ก้าวไปข้างหน้า
อย่างมั่นคง

ตาม
แนวทาง
ของพ่อ

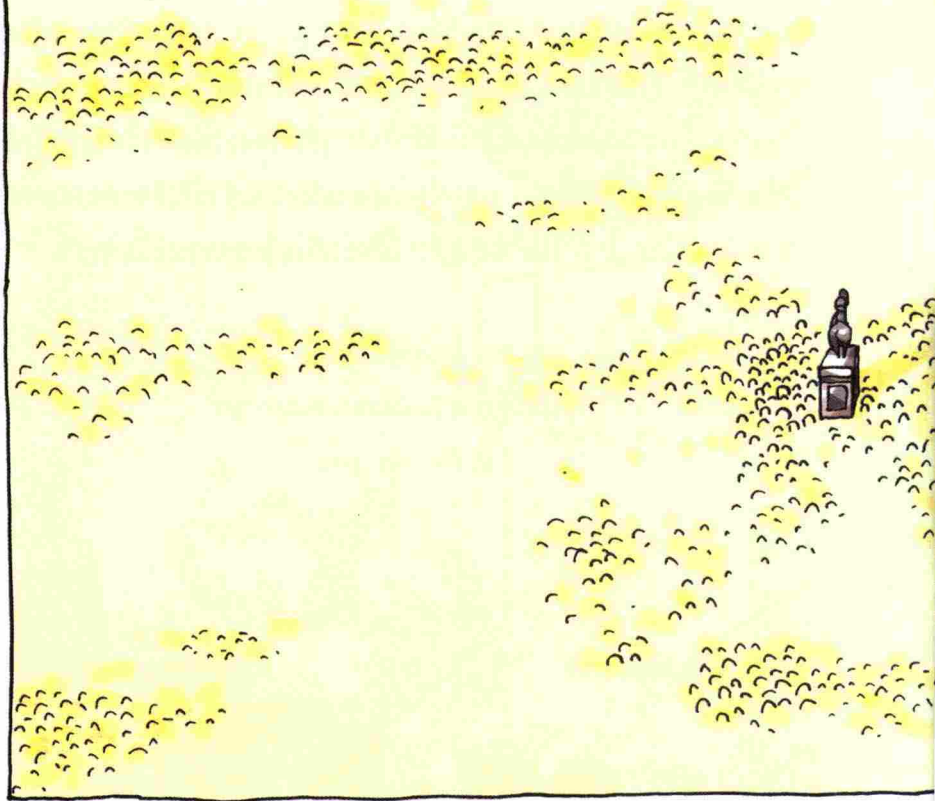

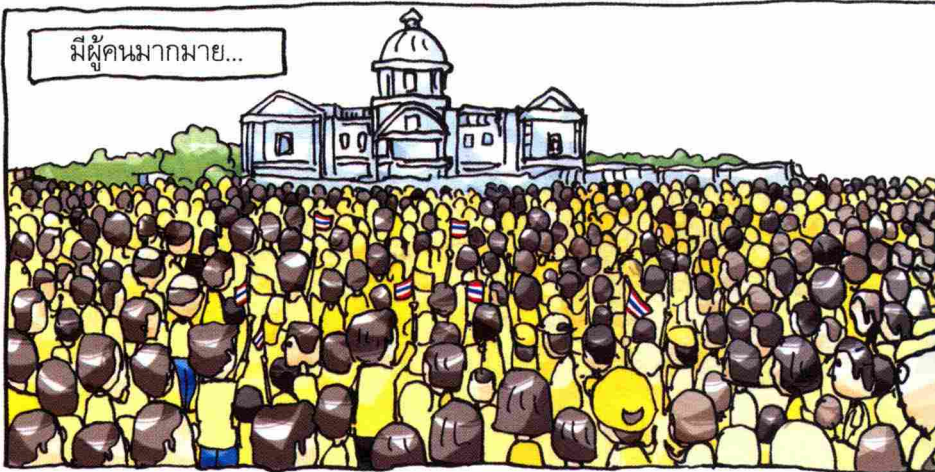
จุดเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ในใจฉัน

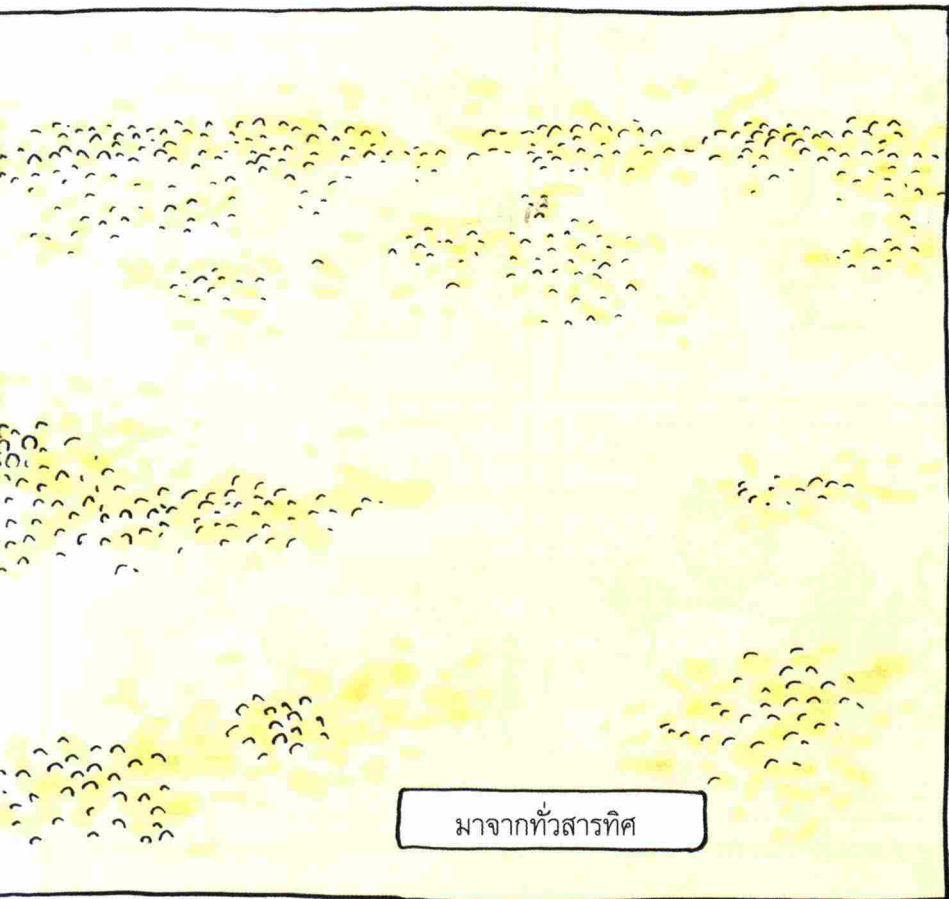
อิทธิวัฐก์ สุวิษิต

เช้าวันที่ ๙ มิถุนายน

มีผู้คนมากมาย...

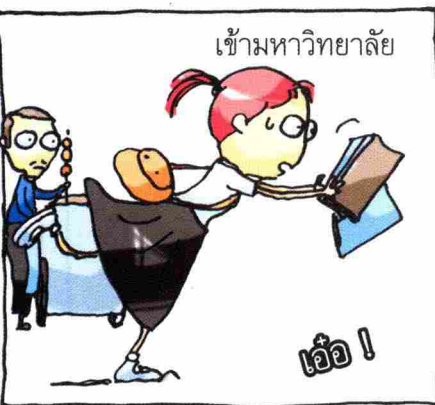
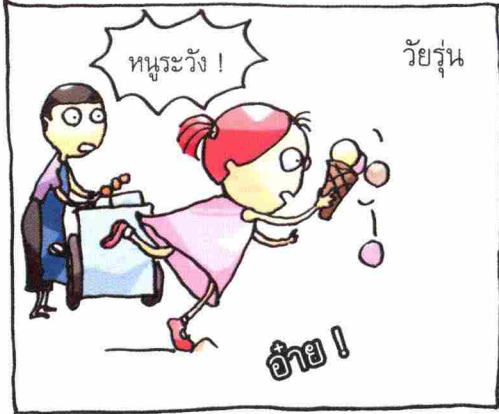
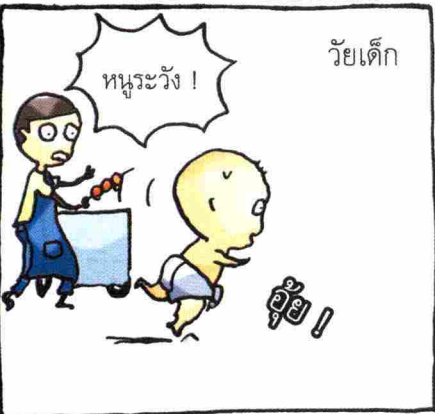

มาจากทั่วสารทิศ

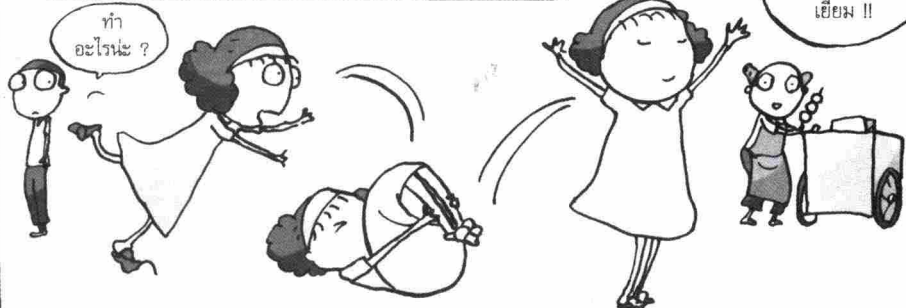

นั่นคือหนึ่งในแสน ณ ที่นั่น

ย้อนไปเมื่อหลายสิบปีก่อน

การเรียนรู้และความรอบคอบระมัดระวัง
ทำให้ฉันค่อยๆ มีจังหวะการล้มที่สวยงามขึ้น

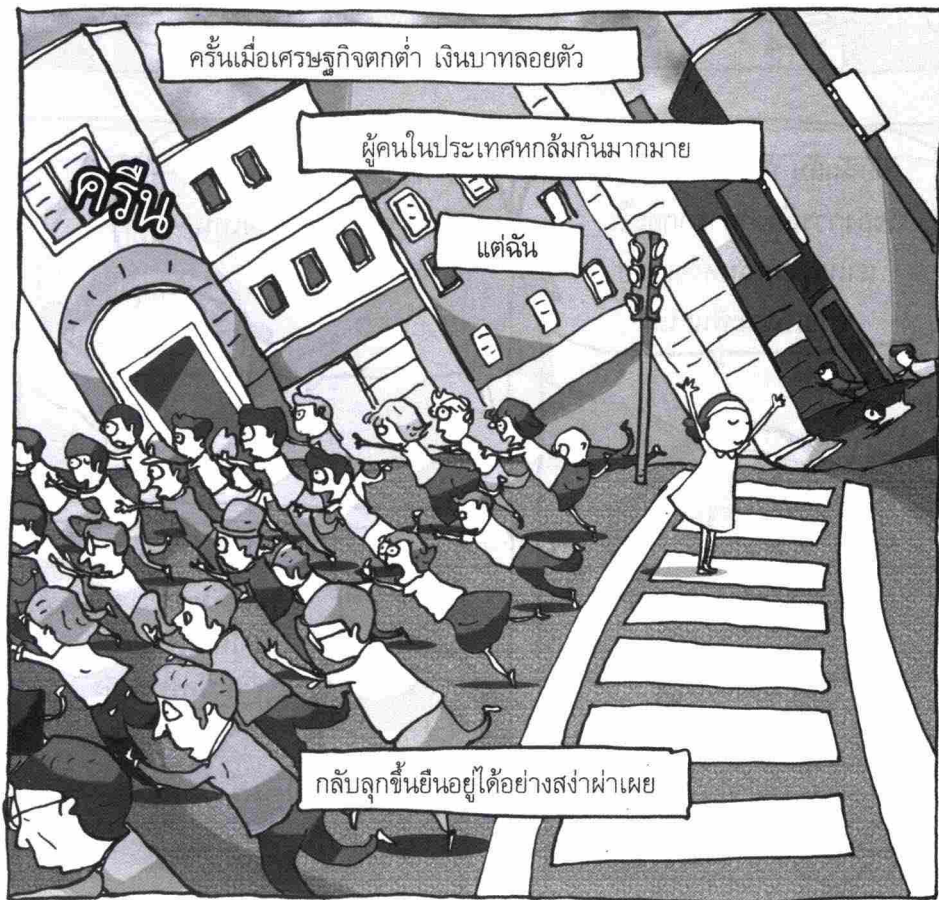

ครั้งเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ เงินบาทลอยตัว

ผู้คนในประเทศหกล้มกันมากมาย

แต่ฉัน

กลับลุกขึ้นยืนอยู่ได้อย่างสง่าผ่าเผย

ฉันถูกจับตาจากสื่อมวลชนทั่วสารทิศ

ทำไมคุณถึงยืนหยัด
ได้อย่างสง่าผ่าเผย
อย่างนี้ครับ ?

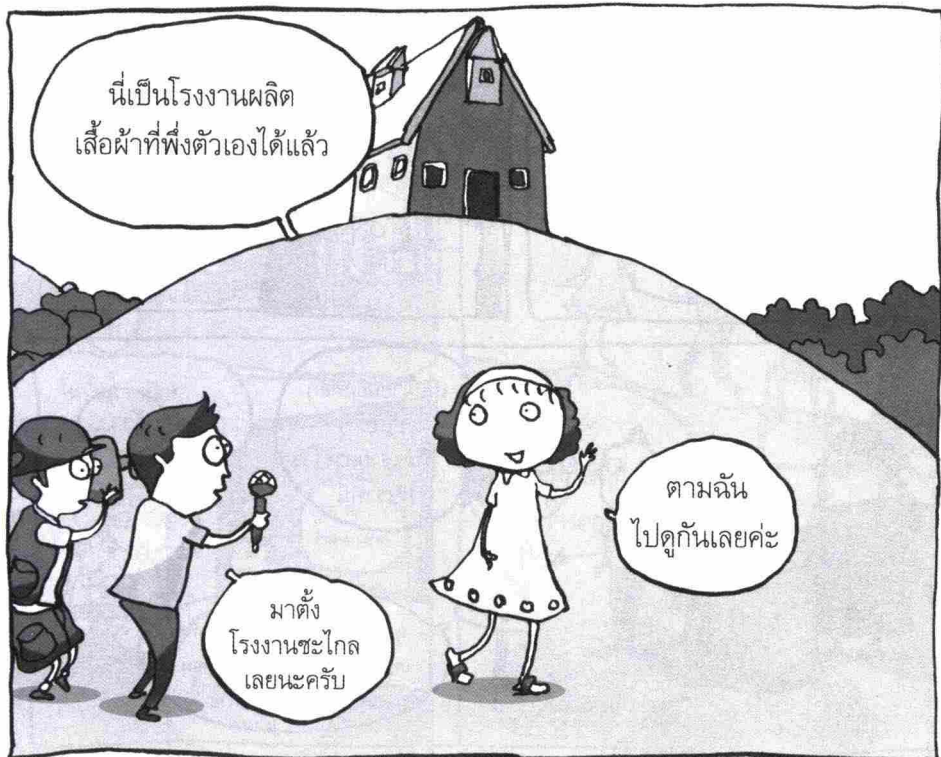
ฉันมีเป้าหมาย
ในการเดินก่อนที่จะเริ่ม
ออกเดิน

ยังไง
หรือครับ ?

เมื่อฉันล้ม ฉันต้องหาสาเหตุ
ของการล้มว่ามาจากอะไร
สาเหตุจากฉันหรือเปล่า
หรือเพราะพื้นถนน

หาข้อมูลเส้นทางที่จะเดิน
มีตรอกซอกซอยตรงไหน
มีหลุมบ่อตรงไหน
หรือเปล่า

ต้องประมาณกำลัง
ตัวเองด้วยว่าจะเดินได้ไกล
แค่ไหน ใช้ระยะเวลา
เท่าไรจะไปถึง

ช่วงปิดเทอมพ่อแม่ก็จะส่ง
เด็กๆ มาทำงานหุรรายได้พิเศษ
ในโรงงานของเรา

ลูกเต๋ของพนักงาน
ก็มีเนิร์สเซอร์ดูแล

อิม

โตขึ้นมาหน่อย
ก็จะมีรุ่นพี่ สอนหนังสือ

ก:กา
กอ อา กา
ว่าตามนะคะ

เลิกงาน
ก็กลับบ้านพร้อม
พ่อแม่

หลังโรงงาน
ยังปลูกพืชสวนครัว
ด้วยเหอครับเนี่ย
ดีจัง

ใช่คะ
พอดีมีพื้นที่
ว่างอยู่

ที่นี่เป็นบริษัทในฝัน
ของพนักงานเลยนะครับ

ฝันที่เป็นจริง
ต่างหากละคะ ฉันมีความสุข
ที่ทำให้ชีวิตทุกคนดีขึ้น

ไอโฮ!
ท่าเต้นแปลกๆ
นะครับ

ทำเพื่อน
ทำเพื่อนรำไทยประยุกต์
เข้ากับแอโรบิกนะคะ

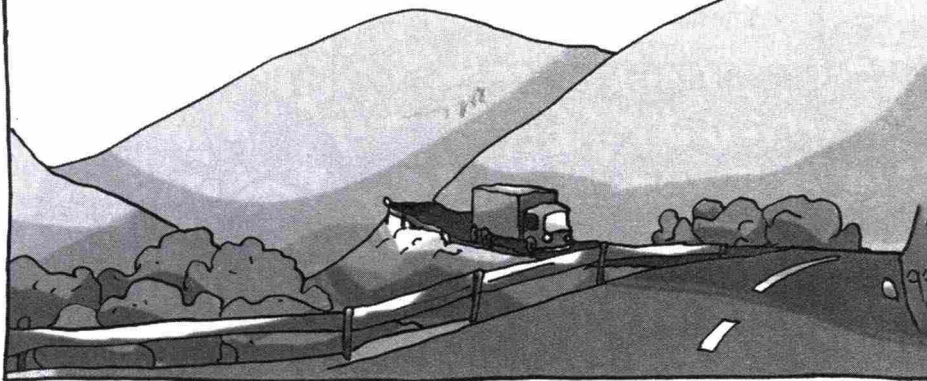
สนุก ๆ ขำ ๆ
เพื่อสุขภาพ
นะคะ

อืม...คิดได้ยังไงครับ
เนี่ยสุดยอดจริงๆ

คุณหนักข่าว
มาเต้นด้วยกัน
สักหน่อยมั๊ยคะ

รถบรรทุกมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ

เชิญเลยคะ
เสื้อผ้าของคุณภาพดี
สวมใส่สบายตัวคะ

รายได้ส่วนหนึ่งนำไปสร้าง
ห้องสมุดพอเพียงค้า..
ตัวหนึ่ง
เร่เข้ามา
เลยคะ
ตัวหนึ่ง
ไม่ต้อง
ใส่ถุงครับ

ภายในเวลาไม่นาน

หมดแล้วคะคุณ

อืม

เอาตัวที่ใส่
ก็ได้.. แะ ๆ

ล้อเล่นน้า

ธุรกิจเล็กๆ ของเราทำให้ชาวชุมชนมีความปรองดอง
รักใคร่และเกื้อกูลกัน

นี่คือจุดเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ฉันได้สัมผัส

“...คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและน้อมนำมาปฏิบัติ ประการแรก คือ การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเอง ที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็น ประโยชน์และเป็นธรรม ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้นและอดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ไม่ว่าด้วยเหตุประการใด ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักเสียสละประโยชน์ ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง...”

พระราชดำรัส

ในพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า

๕ เมษายน ๒๕๒๕

ศรีวิ
อินทร์

ตื่น!

!

เฮ้ย! เจ๊วี ตื่นๆ
ได้แล้ว ข้ามาแล้ว

ที่ไหนหรือ
ครับหมวด

เด็กถูกฆาตกรรม
หลังหมู่บ้านธารทอง

รอด้วย

พ่อเพียงนำทาง

คู่มวดชน

เรื่องและภาพโดย : สละ นาคบำรุง

เฮ้อ!
ทุกวันนี้
ทำไมมีแต่ข่าว
เด็กๆ
ถูกทำร้าย

อย่าบ่นอยู่เลย
นายซบซึ้ง
ตามไปเถอะ

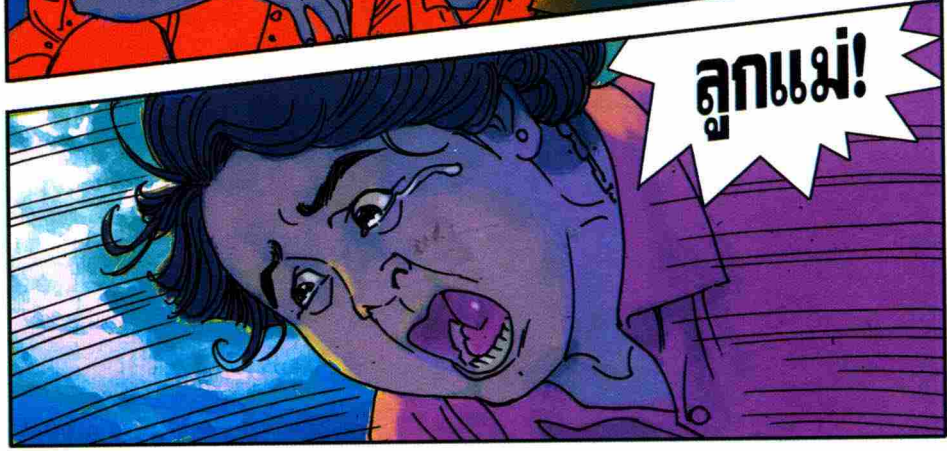
ແຂະ!

ແຂະ!

ແຂະ!

ລູກແມ່!

ตามุย ลูกแกนี่
มันเลวสุดๆ เลย

ฉันไม่เชื่อว่าลูกฉัน
จะเป็นคนอย่างนั้น

คนเขาด่ากันทั้งประเทศ
ยังจะเข้าข้างลูกอีก

ไซ้ ! ทั้งวิทยุ
โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
ออกข่าวทุกวัน

ลูกแก
ตายแน่

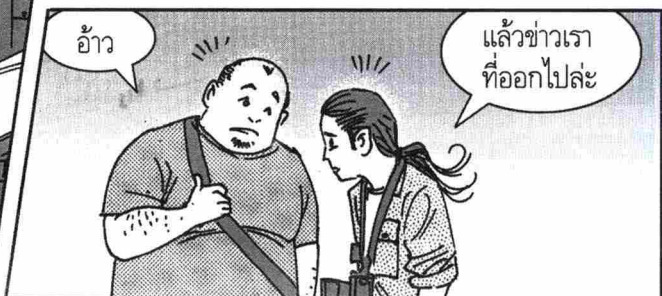

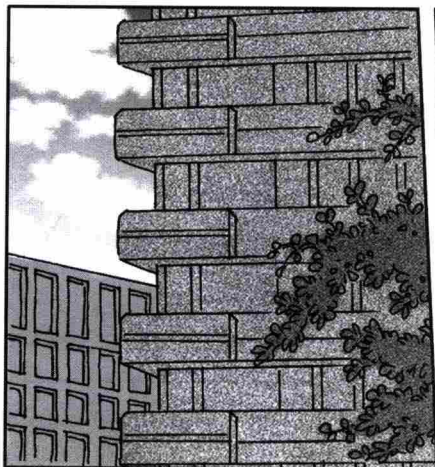
ไม่จริง
ไซ้ใหม่

ลูกพ่อ

กรรมการผู้จัดการ

ผมอยากให้คุณอ่านหนังสือเล่มนี้หน่อย

สื่อมวลชนอย่างพวกเรามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนโดยตรง

เพราะฉะนั้นข้อมูลที่ออกไปสู่สาธารณชน ต้องผ่านการกรองเป็นอย่างดี

!

!

แต่การกรองจะถูกครอบงำจากสภาพที่ต้องแข่งขันกัน

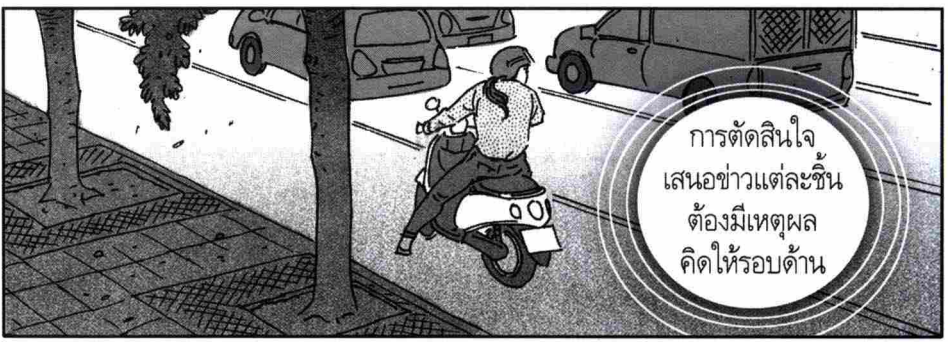
ทำให้เราเผลอมองข้ามหลักการต่างๆ ที่สื่ออย่างพวกเราต้องใช้ในการทำงาน

จรรยาบรรณสื่อมวลชนจำได้มั๊ย

ความพอประมาณ
ของข่าวสารที่เราเผยแพร่
ต้องเห็นว่ามีค่าจำเป็น
ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
รวมถึงวัฒนธรรม

โลกมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็วทุก ๆ ด้าน
การเสนอข่าวสารพัดพลาด
ได้ง่ายจึงต้องเตรียมพร้อม
รับมือ

บรีน...

เอียด...

จะรีบอะไร
นักหนาพะ

แปรณ...

รีบจนไม่มอง
คนเลย เจ้านี้

บรีน

เร็ว

แปรณ...

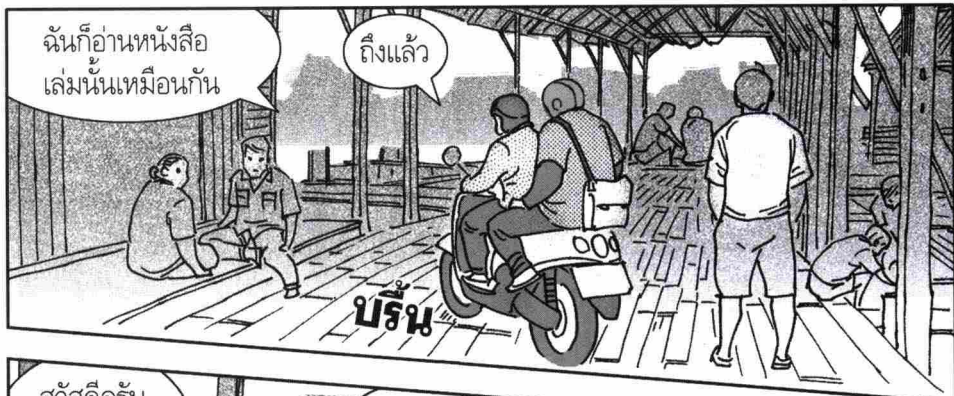
สื่อมวลชนทุกแขนง
ต้องรับผิดชอบต่อ
สังคมสูง

บรีน

บรีน..

สำนึกในเรื่อง
คุณธรรม ความซื่อสัตย์
สุจริต เป็นเงื่อนไขสำคัญ
ขาดไม่ได้

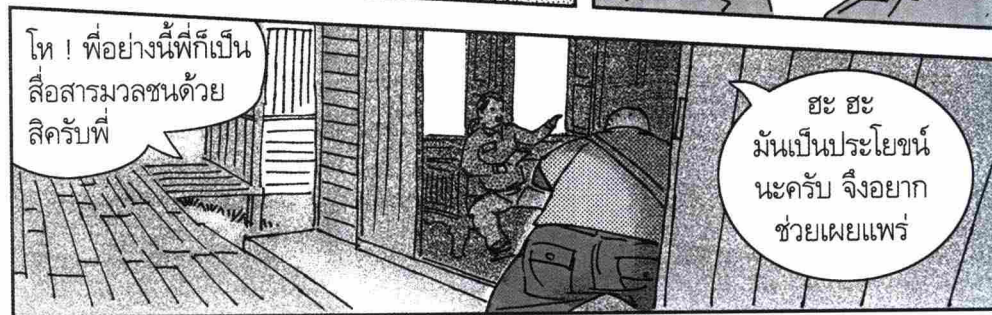

พี่อ่านเล่มนี้ ด้วยหรือครับ

ครับ! ผมอ่านแล้ว
ก็เล่าให้พี่โดยสาร
ฟังอยู่เสมอ
ครับ

โห ! พี่อย่างนี้พี่ก็เป็น
สื่อสารมวลชนด้วย
สิครับพี่

ฮะ ฮะ
มันเป็นประโยชน์
นะครับ จึงอยาก
ช่วยเผยแพร่

นี่เป็นวิธี
ของสื่อมวลชน
แหละครับ

เหอครับ
ฮะ ฮะ ฮะ เป็นอาชีพ
ที่ช่วยสร้างสรรค์สังคม
ให้ดีขึ้นจริงๆ ครับ

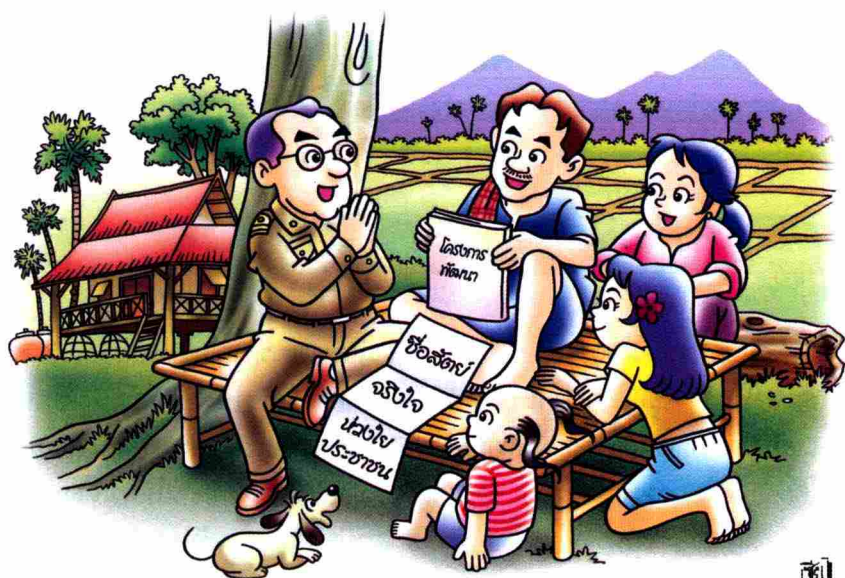
จบ

“...โครงการพัฒนาต่างๆ ดั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงดัดแปลงสิ่งที่มีอยู่แล้ว คือ ทรัพยากรตามธรรมชาติให้เกิดผลเป็นประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน ส่วนรวมให้ได้มากที่สุด.. บางทีก็อาจทำให้มีการเสียหายในบางส่วนได้บ้าง เพื่อที่จะ ให้โครงการมีผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย จำเป็นต้องพิจารณาจัดตั้งโดยรอบคอบและ ละเอียดถี่ถ้วนให้ทราบว่าผลที่เกิดขึ้นจากโครงการนั้นจะมีขอบเขตต่อเนื่องไปเพียงใด และมีผลดีผลเสียประการใด...”

พระบรมราชาโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๙

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร

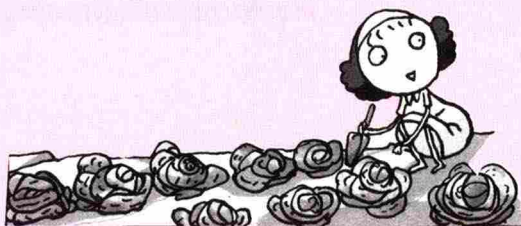
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พลสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๓๐ ปี และได้ทรงเน้นย้ำแนวทางพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานหลักในการวางแผนของประเทศตระหนักถึงความสำคัญของแนวคิดดังกล่าว จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ มาร่วมกันพิจารณากลั่นกรองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง สรุปออกมาเป็นนิยามความหมาย **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"**

จากนั้น สศช. ได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำบทความดังกล่าวไปเผยแพร่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีความเข้าใจในหลักปรัชญาฯ และใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทาน และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ตามที่ขอพระมหากษัตริย์ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

สศช. ได้อัญเชิญ **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** มาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) และฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) รวมทั้งได้เสริมสร้างความเข้าใจไปยังภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่า และน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

"เศรษฐกิจพอเพียง" เป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ **ความพอเพียง** หมายถึง **ความพอประมาณ** **ความมีเหตุผล** รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมี**ระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี**พอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัย**ความรู้** **ความรอบคอบ** และ**ความระมัดระวัง**อย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มี**สำนึกในคุณธรรม** **ความซื่อสัตย์สุจริต** และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในวโรกาสต่างๆ รวมทั้งพระราชดำรัสอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป

องค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียงประกอบด้วยคุณลักษณะ ดังนี้

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถ้วนถี่ และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่

เงื่อนไขสำคัญเพื่อให้เกิดความพอเพียง การตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยทั้งเงื่อนไขคุณธรรม หลักวิชา และเงื่อนไขชีวิตเป็นพื้นฐาน

เงื่อนไขคุณธรรม เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้ รัก สามัคคี ไม่โลภ ไม่ตระหนี่ และรู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่น

เงื่อนไขหลักวิชา ต้องอาศัยความรู้ รอบคอบ และระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้วางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน

เงื่อนไขชีวิต ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียร มีสติและปัญญา บริหารจัดการการใช้ชีวิตโดยใช้หลักวิชาและคุณธรรมเป็นแนวทางพื้นฐาน

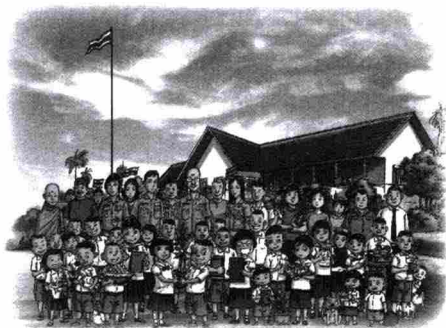
ทุกคนสามารถนำหลักปรัชญา มาเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้ ไม่ใช่เฉพาะในหมู่คนจนหรือเกษตรกร โดยต้อง “ระเบิดจากข้างใน” คือการเกิดจิตสำนึก มีความศรัทธา เชื่อมั่น เห็นคุณค่า และนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วจึงขยายไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

ความพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว มุ่งเน้นให้บุคคลและครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเองอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทำอะไรเกินตัว ดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รวมทั้งใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงในอนาคต และเป็นที่พักพิงให้ผู้อื่นได้ในที่สุด เช่น หาปัจจัยสี่มาเลี้ยงตนเองและครอบครัวจากการประกอบสัมมาชีพ รู้ข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ประหยัด แต่ไม่ใช่ตระหนี่ถี่เหนียว ลด-ละ-เลิก อดออม สุข สนองให้เด็กรู้จักคุณค่า รู้จักใช้ และรู้จักออมเงินและสิ่งของเครื่องใช้ ดูแลรักษาสุขภาพ มีการแบ่งปันภายในครอบครัว ชุมชนและสังคมรอบข้าง รวมถึงการรักษาวัฒนธรรม ประเพณี และการอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

ความพอเพียงในสถานศึกษา โดยเริ่มจาก ครู และผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญและน้อมนำปรัชญา มาปฏิบัติให้เป็นตัวอย่าง เป็นแม่พิมพ์/พ่อพิมพ์ที่ดีทั้งในด้านการดำเนินชีวิต อาทิ ขยัน อดทน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและอบายมุข ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฯลฯ และพัฒนาระบบการเรียนการสอนตามหลักปรัชญา อาทิ ตั้งใจสอน หมั่นหาความรู้เพิ่มเติม เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน กระตุ้นให้

เด็กรักการเรียนรู้คิดเป็น ทำเป็น และปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเป็นการสร้างคนดี คนเก่ง ให้แก่สังคม สำหรับนักเรียน นักศึกษา ต้องรู้จักแบ่งเวลาเรียน เล่น และดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และพอประมาณกับตนเอง ใฝ่หาความรู้ ใช้หลักวิชาและความรู้จริงในการตัดสินใจลงมือทำสิ่งต่างๆ ปฏิบัติตนและคบเพื่อนเป็นกัลยาณมิตร ชยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ แบ่งปัน กตัญญู รู้จักใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผลและรอบคอบ รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันทางศีลธรรมให้แก่ตนเอง อาทิ ไม่ลักขโมย ไม่พูดปด และไม่ดื่มสุรา

ความพอเพียงระดับชุมชน คนในชุมชนมีการรวมกลุ่มกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนบนหลักของความรู้ รัก สามัคคี สร้างเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันภายในชุมชนและนอกชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การรวมกลุ่มอาชีพ องค์กรการเงิน สวัสดิการชุมชน การช่วยดูแลรักษาความสงบ ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาสร้างประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งและมีความเป็นอยู่ที่พอเพียง

ความพอเพียงในองค์กรการเงินชุมชน การบริหารจัดการการเงินของชุมชนต้องมุ่งให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกและส่วนรวม ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมให้สมาชิกมีความสามารถในการพึ่งตนเองได้ มีความอยู่ดีกินดี มีสันติสุข และเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการเงินในชุมชน โดยส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก จัดหาทุนและบริการสินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิต จัดหาปัจจัยการผลิต รวมกันซื้อ รวมกันขายสินค้าและบริการของสมาชิก มีสวัสดิการด้านต่างๆ ให้บริการอย่างเสมอภาค ร่วมมือกับองค์กรการเงินอื่นๆ องค์กรชุมชน ภาคเอกชน และหน่วยงานของรัฐ ดำเนินธุรกิจร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกและชุมชน ที่สำคัญ กรรมการและสมาชิกทุกคนต้องมีคุณธรรมอย่างน้อย ๕ ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ เสียสละ รับผิดชอบ เห็นใจ และไว้ใจกัน

ความพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน เริ่มจากความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจที่หวังผลประโยชน์หรือกำไรในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น แสวงหาผลตอบแทนบนพื้นฐานของการแบ่งปัน มุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมทั้งลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงาน ด้านการขยายธุรกิจต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมทั้งต้องมีความรู้และเข้าใจธุรกิจของตนเอง รู้จักลูกค้า ศึกษาคู่แข่ง และเรียนรู้การตลาดอย่างถ่องแท้ ผลิตในสิ่งที่ถนัดและทำตามกำลัง สร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง มีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อสังคมและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญต้องสร้างเสริมความรู้และจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสม

ความพอเพียงในองค์กรภาครัฐ ทุกคนยึดมั่นในจรรยาบรรณของการเป็นข้าราชการที่ดี โดยระดับองค์กรหรือผู้บริหาร ต้องบริหารความเสี่ยง ไม่ทำโครงการที่เกินตัวหรือเสี่ยงเกินไป ปรับขนาดองค์กรให้เหมาะสม จัดกำลังคนตามความรู้ ความสามารถ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความโปร่งใสและมีคุณธรรม บริหารจัดการทรัพยากรด้วยความประหยัดและคุ้มค่า และถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน ระดับเจ้าหน้าที่ ควรปรับวิถีและใช้ชีวิตแบบพอเพียง รู้จักพอประมาณและพึ่งตนเองเป็นหลัก ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ รอบคอบ ระมัดระวัง ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมกับรายได้ พัฒนาตนเองและความรู้ อยู่เสมอ หลีกเลี่ยงอบายมุข รักษาวัฒนธรรมไทย ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สามัคคี แบ่งปัน ให้บริการและช่วยเหลือประชาชนด้วยน้ำใจไมตรี อย่างรวดเร็วและเสมอภาค

ความพอเพียงในภาคสื่อมวลชน ตระหนักว่าสื่อมวลชนมีบทบาทและอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนและสังคมโดยตรง จึงต้องประกอบวิชาชีพด้วยคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความรู้ และความพอประมาณในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตามความจำเป็นต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ใช้เหตุผลและสติปัญญาในการตัดสินใจเสนอข่าวอย่างรอบคอบ ถูกต้อง ทั้งทางกฎหมาย ศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม กลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่จะเผยแพร่สู่สาธารณชน ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของสื่อมวลชน อาทิ เสนอข่าวตรงไปตรงมา และหลีกเลี่ยงการเสนอภาพที่ไม่เหมาะสมและรุนแรง

ความพอเพียงระดับประเทศ เป็นการบริหารจัดการประเทศ โดยเริ่มจากการวางรากฐานให้ประชาชนส่วนใหญ่อยู่อย่างพอมีพอกิน และพึ่งตนเองได้ มีความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีการรวมกลุ่มของชุมชนหลายๆ แห่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สืบทอดภูมิปัญญา และร่วมกันพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างรู้ รัก สามัคคี เสริมสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างชุมชนให้เกิดเป็นสังคมแห่งความพอเพียงในที่สุด

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่าง

ด้านเศรษฐกิจ ไม่ใช่จ่ายเกินตัว ไม่ลงทุนเกินขนาด คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกันไม่เสี่ยงเกินไป

ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้ รัก สามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน รักษาเอกลักษณ์ ภาษา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ ฟื้นฟูทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและคงอยู่ชั่วลูกหลาน

ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศก้าวหน้าไปอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่ "ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย"

ที่ปรึกษา

ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง
ดร.อำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะทำงาน

ประธาน : นางเพ็ญจา อ่อนชิต
รองประธาน : ดร.สุทิน ลีปิยะชาติ น.ส.กัญญาภิรักษ์ ศรีทองรุ่ง
คณะทำงาน : นายศักดิ์ดา แซ่เอียว นายสุรพล พิทยาสกุล นางสมพร ทองสุขโชติ
นางอรทิพย์ อาชวีบูลโยบล นายไพฑูมพล นิ่มเฉลิม นางจันทร์ทิพย์ ปาละนันท์
น.ส.นริสา พิชัยวุฒิมะ นางโกสุมภ์ วณิชชานนท์ น.ส.อลิศรา บุญลี
น.ส.ช่อผกา แก้วใหญ่ น.ส.จีรวรรณ วงศาโรจน์ น.ส.อาทิสูตา ณ นคร
เลขานุการ : น.ส.พุทธิดา เชี่ยวชาญพานิชย์ น.ส.รวีวรรณ เสียดทอง

นักวาดการ์ตูนจากสมาคมการ์ตูนไทย

นายสมชัย กัตถัญญุตานันท์ (ชัย ราชวัตร) นายศักดิ์ดา แซ่เอียว (เซีย ไทยรัฐ) นายสมชาย ปานประชา
นายโอม รัชเทย์ นายสุรพล พิทยาสกุล (พล ชาวสด) นายดินหิน รักพงษ์อโศก นายสละ นาคบำรุง
นายอิทธิวิธูก์ สุริยมาตย์ นายณรงค์ จรุงธรรมโชติ นายวิรัตน์ ยืนยงพัฒนากิจ นายจิรพงษ์ ศรีนคร
นายเรืองศักดิ์ ดวงปลา นายธเนตร ปรีดาร์ตน์ นายพสุธา ถาวรพานิช

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์

สมาคมการ์ตูนไทย : นายสุรพล พิทยาสกุล นายวันหา ระหาร
นายวรรณรัตน์ ระหาร น.ส.พิมพ์ิชา สุระ
ภาพปก : ชัย ราชวัตร และนักวาดการ์ตูน ๑๐ ท่าน
ออกแบบปก : สุรนดี พักมีทอง

ประสานงาน

สมาคมการ์ตูนไทย
๑๓๙/๑๙ ถ. เทอดไท แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทรศัพท์ : ๐-๒๕๖๖๙-๑๙๐๒ โทรสาร : ๐-๒๕๖๙-๐๗๐๑
สุใจ พรหมเกิด ผู้จัดการ สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก

ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติม

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐
โทร. ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ตย ๑๓๐๓-๕, ๒๔๐๗ โทรสาร ๐-๒๒๒๘-๒๘๔๖
www.nesdb.go.th

จัดพิมพ์เพิ่มเติม โดย
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)
และศูนย์อำนวยการจัดความยากจนและ
พัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.)
สำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อฟื้นฟูและ
พัฒนาอาชีพของเกษตรกรในการแก้ไขปัญหา
ความยากจนตามนโยบายรัฐบาล

เศรษฐกิจพอเพียง
เป็นเสมือน
รากฐานของชีวิต
รากฐานความมั่นคง
ของแผ่นดิน

๑๐

เรื่องราวของความพอเพียงที่เป็นรูปธรรม
แล้วคุณจะได้รู้ว่าการนำเศรษฐกิจพอเพียง
มาใช้ให้เกิดความสุขในชีวิต
ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐